

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 37

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 53

13 lutego 2010

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości

2010/C 37/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 24 z 30.1.2010.	1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2010/C 37/02	Sprawa C-438/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 9 listopada 2009 r. — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi.	2
2010/C 37/03	Sprawa C-440/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Rzeczpospolita Polska) w dniu 11 listopada 2009 r. — Zakład Ubezpieczeń Społecznych/Staniława Tomaszewska	2
2010/C 37/04	Sprawa C-450/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsisches Finanzgericht (Niemcy) w dniu 19 listopada 2009 r. — Ulrich Schröder przeciwko Finanzamt Hameln	3

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2010/C 37/05	Sprawa C-457/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 23 listopada 2009 r. — Claude Chartry przeciwko État belge	3
2010/C 37/06	Sprawa C-461/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-493/07 The Wellcome Foundation Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 listopada 2009 r. przez The Wellcome Foundation Ltd	4
2010/C 37/07	Sprawa C-465/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya	4
2010/C 37/08	Sprawa C-466/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava	5
2010/C 37/09	Sprawa C-467/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa	6
2010/C 37/10	Sprawa C-468/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya	7
2010/C 37/11	Sprawa C-469/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava	8
2010/C 37/12	Sprawa C-470/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa	10
2010/C 37/13	Sprawa C-471/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya	11

2010/C 37/14	Sprawa C-472/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. Przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava	12
2010/C 37/15	Sprawa C-473/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa	14
2010/C 37/16	Sprawa C-474/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya	15
2010/C 37/17	Sprawa C-475/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa	16
2010/C 37/18	Sprawa C-476/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa	17
2010/C 37/19	Sprawa C-477/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 25 listopada 2009 r. — Charles Defossez przeciwko Christianowi Wiartowi, Office national de l'emploi, CGEA w Lille	18
2010/C 37/20	Sprawa C-483/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Tarragona (Hiszpania) w dniu 30 listopada 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Magatte Gueye	19
2010/C 37/21	Sprawa C-484/08: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 30 listopada 2009 r. — Manuel Carvalho Ferreira Santos przeciwko Companhia Europeia de Seguros, S.A.	20
2010/C 37/22	Sprawa C-485/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 1 grudnia 2009 r. — Viamex Agrar Handels GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg — Jonas.	20
2010/C 37/23	Sprawa C-489/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Gent (Belgia) w dniu 30 listopada 2009 r. — Vandoorne NV przeciwko Strony w postępowaniu przed sądem krajowym Królestwu Belgii	21

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 37/24	Sprawa C-490/09: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga	21
2010/C 37/25	Sprawa C-493/09: Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej	21
2010/C 37/26	Sprawa C-495/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 2 grudnia 2009 r. — Nokia Corporation przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs	22
2010/C 37/27	Sprawa C-500/09: Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	22
2010/C 37/28	Sprawa C-503/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 grudnia 2009 r. — Lucy Stewart przeciwko Secretary of State for Work and Pensions	23
2010/C 37/29	Sprawa C-510/09: Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej.	24
2010/C 37/30	Sprawa C-511/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 4 grudnia 2009 r. przez Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd	24
2010/C 37/31	Sprawa C-512/09: Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	25
2010/C 37/32	Sprawa C-513/09: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii	25
2010/C 37/33	Sprawa C-518/09: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej	26
2010/C 37/34	Sprawa C-520/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2009 r. w sprawie T-168/05 Arkema przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 grudnia 2009 r. przez Arkema France SA	27
2010/C 37/35	Sprawa C-521/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2009 r. w sprawie T-174/05 Elf Aquitaine przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 grudnia 2009 r. przez Elf Aquitaine SA	28
2010/C 37/36	Sprawa C-524/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Paris (Francja) w dniu 12 listopada 2009 r. — Ville de Lyon przeciwko Caisse des dépôts et consignations	29
2010/C 37/37	Sprawa C-534/09: Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej	30

Sąd

2010/C 37/38	Sprawa T-57/01: Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek sody we Wspólnocie (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE — Porozumienia w sprawie dostaw zawierane na zbyt długi okres — Upust lojalnościowy — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Właściwy rynek geograficzny — Istnienie pozycji dominującej — Nadużywanie pozycji dominującej — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Okoliczności łagodzące) 31	31
2010/C 37/39	Sprawa T-58/01: Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek sody we Wspólnocie — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Porozumienie gwarantujące przedsiębiorstwu minimalną wyrażoną w tonach wielkość sprzedaży w państwie członkowskim oraz zakup ilości niezbędnych do osiągnięcia owej minimalnej wyrażonej w tonach wielkości — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Wpływ na handel między państwami członkowskimi — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające i łagodzące) 31	31
2010/C 37/40	Sprawy połączone T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 i T-484/04: Wyrok Sądu z dnia 18 grudnia 2009 r. — Arizmendi i in. przeciwko Radzie i Komisji (Odpowiedzialność pozazumowna — Unia celna — Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uzasadniona opinia — Zniesienie w prawie francuskim monopolu korporacji maklerów morskich — Wystarczająco istotne naruszenie — Związek przyczynowy) 32	32
2010/C 37/41	Sprawa T-156/04: Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2009 r. — EDF przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc przyznana EDF przez władze francuskie — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Uprawnienia proceduralne beneficjenta pomocy — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi — Kryterium inwestora prywatnego) 32	32
2010/C 37/42	Sprawa T-158/07: Wyrok Sądu z dnia 10 grudnia 2009 r. — Cofac przeciwko Komisji (Europejski Fundusz Socjalny — Zmniejszenie wymiaru pomocy — Działalność szkoleniowa — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym) 33	33
2010/C 37/43	Sprawa T-159/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 grudnia 2009 r. — Cofac przeciwko Komisji (EFS — Zmniejszenie pomocy finansowej — Działalność szkoleniowa — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym) 33	33
2010/C 37/44	Sprawa T-436/07 P: Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2009 r. — Giannopoulos przeciwko Radzie (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Nabór — Zaszeregowanie do grupy — Wniosek o zmianę zaszeregowania — Artykuł 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego) 34	34
2010/C 37/45	Sprawa T-490/07: Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Notartel przeciwko OHIM — SAT.1 (R.U.N.) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego R.U.N. — Wcześniejsze słowne, krajowe i wspólnotowe, znaki towarowe ran — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009) — Częściowa odmowa rejestracji) 34	34

2010/C 37/46	Sprawa T-412/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2009 r. — Trubion Pharmaceuticals przeciwko OHIM — Merck (TRUBION) („Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TRUBION — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy TriBion Harmonis — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)”) 35	35
2010/C 37/47	Sprawa T-476/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2009 r. — Media-Saturn przeciwko OHIM (BEST BUY) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego BEST BUY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])..... 35	35
2010/C 37/48	Sprawa T-483/08: Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2009 r. — Giordano Enterprises przeciwko OHIM — Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GIORDANO — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy GIORDANO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Częściowa odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 36	36
2010/C 37/49	Sprawa T-107/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2009 r. — Inet Hellad przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności — Wdrożenie jako domeny pierwszego stopnia „.eu” — Rejestracja domeny „.co” jako domeny drugiego stopnia — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność) 36	36
2010/C 37/50	Sprawa T-481/07: Postanowienie Sądu z dnia 9 grudnia 2009 r. — Deltalinqs i SVZ przeciwko Komisji (Pomoc państwa — System pomocy przyznanej przez władze belgijskie na rzecz transportu intermodalnego śródlądowymi drogami wodnymi — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez stowarzyszenia reprezentujące interesy przedsiębiorstw mających siedzibę w strefie portu Rotterdam — Brak istotnej zmiany pozycji konkurencyjnej — Oczywiście niedopuszczalność) 37	37
2010/C 37/51	Sprawa T-194/08: Postanowienie Sądu z dnia 16 grudnia 2009 r. — Cattin przeciwko Komisji (Odpowiedzialność pozaumowna — EFR — Wykaz eksporterów mogących uzyskać zapłatę ich wierzytelności wobec Republiki Środkowoafrykańskiej — Brak wpisu — Przedawnienie — Niedopuszczalność) 37	37
2010/C 37/52	Sprawa T-567/08 P: Postanowienie Sadu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2009 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (Odwołania — Służba publiczna — Urzędnicy — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego w ramach postępowania w przedmiocie awansów za 2005 r. — Odwołanie częściowo oczywiście niedopuszczalne i częściowo oczywiście bezzasadne) 38	38
2010/C 37/53	Sprawa T-396/09 R: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Vereniging Milieudéfensie et Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zobowiązanie państw członkowskich do poprawy jakości powietrza — Odstępstwo przyznane na rzecz jednego z państw członkowskich — Odmowa przeprowadzenia wewnętrznej procedury odwoławczej przez Komisję — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych) 38	38
2010/C 37/54	Sprawa T-446/09: Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2009 r. — Escola Superior Agrária de Coimbra przeciwko Komisji 39	39
2010/C 37/55	Sprawa T-454/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 10 września 2009 r. w sprawie F-139/07, van Arum przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 9 listopada 2009 r. przez Rinse van Aruma 39	39

2010/C 37/56	Sprawa T-484/09: Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2009 r. — McLoughney przeciwko OHIM — Kern (Powerball)	40
2010/C 37/57	Sprawa T-485/09: Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2009 r. — Francja przeciwko Komisji	41
2010/C 37/58	Sprawa T-487/09: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — ReValue Immobilienberatung przeciwko OHIM (ReValue)	41
2010/C 37/59	Sprawa T-488/09: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2009 r. — Jager & Polacek przeciwko OHIM — RT Mediasolutions (REDTUBE)	42
2010/C 37/60	Sprawa T-489/09: Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2009 r. — Leali przeciwko Komisji	43
2010/C 37/61	Sprawa T-490/09: Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2009 r. — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi przeciwko Komisji	43
2010/C 37/62	Sprawa T-491/09: Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2009 r. — Hiszpania przeciwko Komisji	44
2010/C 37/63	Sprawa T-492/09: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — MEDA Pharma przeciwko OHIM — Nycomed (ALLERNIL)	44
2010/C 37/64	Sprawa T-497/09: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — LG Electronics przeciwko OHIM (KOMPRESSOR PLUS)	45
2010/C 37/65	Sprawa T-499/09: Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2009 r. — Evonik Industries przeciwko OHIM (Przedstawienie prostokąta w kolorze purpury z zaokrągloną prawą stroną)	45
2010/C 37/66	Sprawa T-500/09: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji	46
2010/C 37/67	Sprawa T-501/09: Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2009 r. — PhysioNova przeciwko OHIM — Flex Equipos de Descanso (FLEX)	46
2010/C 37/68	Sprawa T-504/09: Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2009 r. — Völkl przeciwko OHIM — Marker Völkl (VÖLKL)	47
2010/C 37/69	Sprawa T-422/03: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 grudnia 2009 r. — Enviro Tech Europe i Enviro Tech International przeciwko Komisji	48
2010/C 37/70	Sprawa T-76/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 grudnia 2009 r. — Bactria przeciwko Komisji	48
2010/C 37/71	Sprawa T-401/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 grudnia 2009 r. — Bactria przeciwko Komisji	48
2010/C 37/72	Sprawa T-199/06: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2009 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji	48

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2010/C 37/73	Sprawa T-143/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 grudnia 2009 r. — UMG Recordings przeciwko OHMI — Osman (MOTOWN)	48
2010/C 37/74	Sprawa T-333/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 grudnia 2009 r. — Bull i.in. przeciwko Komisji	49
2010/C 37/75	Sprawa T-555/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 grudnia 2009 r. — IPublish Ganske Interactive Publishing przeciwko OHMI (wizerunek urządzenia nawigacyjnego)	49
2010/C 37/76	Sprawa T-174/09: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 grudnia 2009 r. — Complejo Agrícola przeciwko Komisji	49
2010/C 37/77	Sprawa T-208/09: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 grudnia 2009 r. — Mars przeciwko OHMI — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)	49

Sąd do spraw Służby Publicznej

2010/C 37/78	Sprawa F-8/09: Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2009 r. — Apostolov przeciwko Komisji (Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga niedopuszczalna — Upływ terminu)	50
2010/C 37/79	Sprawa F-102/09: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Bennett i in. przeciwko OHIM	50
2010/C 37/80	Sprawa F-103/09: Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2009 r. — Allen i in. przeciwko Komisji ..	51
2010/C 37/81	Sprawa F-104/09: Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2009 r. — Diego Canga Fano przeciwko Radzie	51
2010/C 37/82	Sprawa F-105/09: Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2009 r. — Scheefer przeciwko Parlamentowi	52
2010/C 37/83	Sprawa F-106/09: Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2009 r. — Pascual Garcia przeciwko Komisji	52

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

*(2010/C 37/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 11 z 16.1.2010.

Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Dz.U. C 297 z 5.12.2009.

Dz.U. C 282 z 21.11.2009.

Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny (Rzeczpospolita Polska) w dniu 9 listopada 2009 r. — Bogusław Juliusz Dankowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

(Sprawa C-438/09)

(2010/C 37/02)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bogusław Juliusz Dankowski

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Łodzi

Pytania prejudycjalne

- 1) czy zasady wspólnotowego systemu VAT, w szczególności art. 17 ust. 6 Szóstej Dyrektywy VAT (dyrektywa 77/388/EWG),⁽¹⁾ nie sprzeciwiają się ustawodawstwu Państwa Członkowskiego, zgodnie z którym podatnik nie nabywa prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury VAT wystawionej przez podmiot niezarejestrowany w ewidencji podatników podatku od towarów i usług?
- 2) czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze istotne jest, że:
  - a) nie ma wątpliwości, że transakcje wykazane w fakturze VAT podlegają opodatkowaniu podatkiem VAT oraz, że rzeczywiście zostały dokonane;
  - b) faktura zawierała wszystkie dane, wymagane zgodnie z ustawodawstwem wspólnotowym;

- c) ograniczenie prawa podatnika do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury wystawionej przez podmiot niezarejestrowany funkcjonowało w porządku krajowym przed dniem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Wspólnoty?

- 3) czy odpowiedź na pytanie pierwsze uzależniona jest od spełnienia dodatkowych kryteriów (np. udowodnienia, że podatnik działał w dobrej wierze)?

⁽¹⁾ Szósta Dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, Dz. U.UE L 145 str. 1; Polskie wydanie specjalne Rozdział 09 Tom 01 P. 23

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Rzeczpospolita Polska) w dniu 11 listopada 2009 r. — Zakład Ubezpieczeń Społecznych/Stanisława Tomaszewska

(Sprawa C-440/09)

(2010/C 37/03)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Zakład Ubezpieczeń Społecznych

Strona pozwana: Stanisława Tomaszewska

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 45 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, str. 2) w związku z art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 74, str. 1) należy interpretować w taki sposób, że właściwa instytucja państwa członkowskiego jest zobowiązana – stwierdzając niespełnienie przez pracownika warunku posiadania okresu ubezpieczenia ukończonego w tym państwie w wymiarze wystarczającym do nabycia prawa do emerytury zgodnie z jego ustawodawstwem – uwzględnić okres ubezpieczenia ukończony w innym państwie członkowskim, w ten sposób, że powinna obliczyć ponownie okres ubezpieczenia, od którego zależy nabycie prawa, stosując regułę wynikającą z prawa krajowego i traktując okres ukończony w innym państwie tak jak okres ukończony w tym państwie, czy dodać okres ukończony w innym państwie członkowskim do okresu krajowego, uprzednio obliczonego na podstawie przedmiotowej reguły?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsisches Finanzgericht (Niemcy) w dniu 19 listopada 2009 r. — Ulrich Schröder przeciwko Finanzamt Hameln

(Sprawa C-450/09)

(2010/C 37/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Niedersächsisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ulrich Schröder

Strona pozwana: Finanzamt Hameln

Pytania prejudycjalne

Czy z art. 56 WE względnie z art. 12 WE niezgodne jest, gdy członek rodziny podlegający w Republice Federalnej Niemiec

ograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, inaczej aniżeli członek rodziny podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu, nie może uzyskać odliczenia — jako wydatku szczególnego — renty związanej z dochodami z tytułu najmu i dzierżawy?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance de Liège (Belgia) w dniu 23 listopada 2009 r. — Claude Chartry przeciwko État belge

(Sprawa C-457/09)

(2010/C 37/05)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Claude Chartry

Strona pozwana: État belge

Pytania prejudycjalne

Czy art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej podpisany w Maastricht w dniu 7 lutego 1992 r., który wszedł w życie w dniu 1 listopada 1993 r. oraz art. 234 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską stoją na przeszkodzie temu, by uregulowanie krajowe takie jak z dnia 12 lipca 2009 r. zmieniające art. 26 ustawy szczególnej z dnia 6 stycznia 1989 r. o trybunale arbitrażowym nakładało na sąd stwierdzający, że podatnik jest pozbawiony skutecznej ochrony sądowej gwarantowanej przez włączony do prawa wspólnotowego art. 6 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności przez inną ustawę, czyli art. 49 ustawy ramowej z dnia 9 lipca 2004 r., obowiązek zwrócenia się w pierwszej kolejności do trybunału konstytucyjnego, bez możliwości zapewnienia przez ten sąd niezwłocznie bezpośredniej stosowności prawa wspólnotowego w sporze przed nim zawisłym i możliwości dokonania jeszcze kontroli zgodności z konwencją, w sytuacji gdy trybunał konstytucyjny stwierdził zgodność prawa krajowego z prawami podstawowymi zagrożanymi w tytule II konstytucji?

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-493/07 The Wellcome Foundation Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 23 listopada 2009 r. przez The Wellcome Foundation Ltd

(Sprawa C-461/09 P)

(2010/C 37/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: The Wellcome Foundation Ltd (przedstawiciel: adwokat R. Gilbey)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Serono Genetics Institute S.A.

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie, że utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Izby Odwoławczej, Sąd Pierwszej Instancji naruszył przesłanki prawne art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 ⁽¹⁾;
- uchylenie zaskarżonego wyroku utrzymującego w mocy decyzję Izby Odwoławczej w części dotyczącej odmowy uchylenia wszystkich postanowień OHIM i Sądu w zakresie kosztów oraz obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że bazując na stanie faktycznym wynikającym z danych wpisanych do rejestru oraz z dokumentów przedłożonych OHIM Sąd uznał, bez żadnej podstawy prawnej, że właściwy w niniejszym przypadku krąg odbiorców wykazuje wysoki poziom uwagi.

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd odmówił uwzględnienia dostarczonego przez nią dowodu, który stanowił zwykłe rozwinięcie argumentów i dowodów przedstawionych wcześniej przed OHIM i który w związku z tym powinien być zostać dopuszczony.

Wnosząca odwołanie twierdzi, że przy dokonywaniu opisu stopnia podobieństwa towarów Sąd użył niedookreślonej i

niespójnej terminologii, w związku z czym nie udało mu się uzasadnić zaskarżonego wyroku w sposób precyzyjny, trafny i spójny.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd zastosował w odniesieniu do rozpatrywanego przezeń stanu faktycznego niewłaściwe, niekompletne i błędne kryteria prawne, w wyniku czego stwierdził, że stopień podobieństwa towarów był niski.

Wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd, opierając się na stanie faktycznym, nie zastosował prawidłowo kryterium całościowego porównania oznaczeń, w wyniku czego doszedł do wniosku, że stopień podobieństwa oznaczeń był niski.

Wreszcie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd oparł swe stwierdzenia dotyczące prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd na niewłaściwych, niekompletnych i błędnych kryteriach prawnych, ponieważ zastosował takie kryteria przy definiowaniu właściwego kręgu odbiorców, ocenie stopnia podobieństwa towarów i ocenie stopnia podobieństwa oznaczeń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Sprawa C-465/09 P)

(2010/C 37/07)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dotyczący tego, iż sprawa T-32/01 stała się bezprzedmiotowa.
- 2) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż zamknięcie wstępnej fazy dochodzenia w odniesieniu do spornego przepisu podatkowego przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾ wymagało istnienia wyraźnej decyzji Komisji w tym znaczeniu (skierowanej do państwa członkowskiego).
- 3) Wypaczenie przez Sąd Pierwszej Instancji decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. poprzez stwierdzenie, że decyzja ta stanowiła zakończenie wstępnej fazy dochodzenia spornego przepisu podatkowego, która to faza zapoczątkowana została skargą zarejestrowaną w kwietniu 1994 r. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak stwierdzenia, iż ponowna ocena spornego przepisu podatkowego w 2000 r. powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 4) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez naruszenie zasad procesowych dotyczących ciężaru i oceny dowodu, w szczególności w odniesieniu do dowodu z dokumentu, jaki stanowi decyzja z dnia 28 listopada 2000 r. (jej wiarygodność i moc dowodowa). Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu.
- 5) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji uchybienie zasadom procesowym dotyczącym oceny i ciężaru dowodu w związku z obiektywnymi, mającymi znaczenie dla sprawy, spójnymi i logicznymi wskazówkami znajdującymi się w aktach, które świadczą o tym, że przed wydaniem

decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. Komisja wstępnie dokonała oceny spornego przepisu podatkowego i zamknęła dochodzenie. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przyjęcia, że ponowna ocena spornego środka podatkowego w roku 2000 powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.

- 6) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom procesowym w dziedzinie przeprowadzania dowodów oraz poprzez podjęcie decyzji o nie przeprowadzaniu dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava

(Sprawa C-466/09 P)

(2010/C 37/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dotyczący tego, iż sprawa T-32/01 stała się bezprzedmiotowa.
- 2) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż zamknięcie wstępnej fazy dochodzenia w odniesieniu do spornego przepisu podatkowego przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾ wymagało istnienia wyraźnej decyzji Komisji w tym znaczeniu (skierowanej do państwa członkowskiego).
- 3) Wypaczenie przez Sąd Pierwszej Instancji decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. poprzez stwierdzenie, że decyzja ta stanowiła zakończenie wstępnej fazy dochodzenia spornego przepisu podatkowego, która to faza zapoczątkowana została skargą zarejestrowaną w kwietniu 1994 r. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak stwierdzenia, iż ponowna ocena spornego przepisu podatkowego w 2000 r. powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 4) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez naruszenie zasad procesowych dotyczących ciężaru i oceny dowodu, w szczególności w odniesieniu do dowodu z dokumentu, jaki stanowi decyzja z dnia 28 listopada 2000 r. (jej wiarygodność i moc dowodowa). Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu.
- 5) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji uchybienie zasadom procesowym dotyczącym oceny i ciężaru dowodu w związku z obiektywnymi, mającymi znaczenie dla sprawy, spójnymi i logicznymi wskazówkami znajdującymi się w aktach, które świadczą o tym, że przed wydaniem decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. Komisja wstępnie dokonała oceny spornego przepisu podatkowego i zamknęła dochodzenie. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przyjęcia, że ponowna ocena spornego środka podatkowego w roku 2000 powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 6) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom procesowym w dziedzinie przeprowa-

dzania dowodów oraz poprzez podjęcie decyzji o nie przeprowadzaniu dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sprawa C-467/09 P)

(2010/C 37/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;

— Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku dotyczący tego, iż sprawa T-32/01 stała się bezprzedmiotowa.
- 2) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż zamknięcie wstępnej fazy dochodzenia w odniesieniu do spornego przepisu podatkowego przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ wymagało istnienia wyraźnej decyzji Komisji w tym znaczeniu (skierowanej do państwa członkowskiego).
- 3) Wypaczenie przez Sąd Pierwszej Instancji decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. poprzez stwierdzenie, że decyzja ta stanowiła zakończenie wstępnej fazy dochodzenia spornego przepisu podatkowego, która to faza zapoczątkowana została skargą zarejestrowaną w kwietniu 1994 r. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak stwierdzenia, iż ponowna ocena spornego przepisu podatkowego w 2000 r. powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 4) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez naruszenie zasad procesowych dotyczących ciężaru i oceny dowodu, w szczególności w odniesieniu do dowodu z dokumentu, jaki stanowi decyzja z dnia 28 listopada 2000 r. (jej wiarygodność i moc dowodowa). Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu.
- 5) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji uchybienie zasadom procesowym dotyczącym oceny i ciężaru dowodu w związku z obiektywnymi, mającymi znaczenie dla sprawy, spójnymi i logicznymi wskazówkami znajdującymi się w aktach, które świadczą o tym, że przed wydaniem decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. Komisja wstępnie dokonała oceny spornego przepisu podatkowego i zamknęła dochodzenie. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przyjęcia, że ponowna ocena spornego środka podatkowego w roku 2000 powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 6) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom procesowym w dziedzinie przeprowadzania dowodów oraz poprzez podjęcie decyzji o nie przeprowadzaniu dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Sprawa C-468/09 P)

(2010/C 37/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż zamknięcie wstępnej fazy dochodzenia w odniesieniu do spornego przepisu podatkowego przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ wymagało istnienia wyraźnej decyzji Komisji w tym znaczeniu (skierowanej do państwa członkowskiego).

- 2) Wypaczenie przez Sąd Pierwszej Instancji decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. poprzez stwierdzenie, że decyzja ta stanowiła zakończenie wstępnej fazy dochodzenia spornego przepisu podatkowego, która to faza zapoczątkowana została skargą zarejestrowaną w kwietniu 1994 r. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak stwierdzenia, iż ponowna ocena spornego przepisu podatkowego w 2000 r. powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 3) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez naruszenie zasad procesowych dotyczących ciężaru i oceny dowodu, w szczególności w odniesieniu do dowodu z dokumentu, jaki stanowi decyzja z dnia 28 listopada 2000 r. (jej wiarygodność i moc dowodowa). Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu.
- 4) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji uchybienie zasadom procesowym dotyczącym oceny i ciężaru dowodu w związku z obiektywnymi, mającymi znaczenie dla sprawy, spójnymi i logicznymi wskazówkami znajdującymi się w aktach, które świadczą o tym, że przed wydaniem decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. Komisja wstępnie dokonała oceny spornego przepisu podatkowego i zamknęła dochodzenie. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przyjęcia, że ponowna ocena spornego środka podatkowego w roku 2000 powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 5) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez zaklasyfikowanie jako pomocy operacyjnej spornego przepisu podatkowego przyjętego w 1993 r. poprzez zastosowanie definicji pomocy dla inwestycji zgodnie z Wytycznymi w sprawie regionalnych systemów pomocy z 1998 r. Naruszenie zasady pewności prawa, a w szczególności zasady nie działania wstecz.
- 6) Naruszenie prawa w odniesieniu do „informacji mających znaczenie” dla wstępnej oceny systemu podatkowego w dziedzinie pomocy państwa, które doprowadziło, że Sąd Pierwszej Instancji nie stwierdził, że czas trwania wstępnego dochodzenia nie był nadmierny.
- 7) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że termin 79 miesięcy w niniejszym przypadku nie był nadmiernie długim okresem czasu dla wstępnego dochodzenia w sprawie spornego środka podatkowego oraz orzeczenie, że w ten sposób nie naruszono art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w związku z zasadą pewności prawa.
- 8) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że termin 79 miesięcy w niniejszym przypadku nie był nadmiernie długim okresem czasu dla wstępnego dochodzenia w sprawie spornego środka podatkowego oraz orzeczenie, że w ten sposób nie naruszono art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w związku z zasadą dobrej administracji.
- 9) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadnione zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999. Wypaczenie decyzji.
- 10) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku nie naruszono zasady równego traktowania, która zakazuje zarządzania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999.
- 11) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom procesowym w dziedzinie przeprowadzania dowodów oraz poprzez podjęcie decyzji o nie przeprowadzaniu dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.
-
- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.
-
- Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava**
- (Sprawa C-469/09 P)**
- (2010/C 37/11)
- Język postępowania: hiszpański*
- Strony**
- Wnoszący odwołanie:** Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)
- Druga strona postępowania:** Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż zamknięcie wstępnej fazy dochodzenia w odniesieniu do spornego przepisu podatkowego przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 659/1999⁽¹⁾ wymagało istnienia wyraźnej decyzji Komisji w tym znaczeniu (skierowanej do państwa członkowskiego).
- 2) Wypaczenie przez Sąd Pierwszej Instancji decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. poprzez stwierdzenie, że decyzja ta stanowiła zakończenie wstępnej fazy dochodzenia spornego przepisu podatkowego, która to faza zapoczątkowana została skargą zarejestrowaną w kwietniu 1994 r. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak stwierdzenia, iż ponowna ocena spornego przepisu podatkowego w 2000 r. powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 3) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez naruszenie zasad procesowych dotyczących ciężaru i oceny dowodu, w szczególności w odniesieniu do dowodu z dokumentu, jaki stanowi decyzja z dnia 28 listopada 2000 r. (jej wiarygodność i moc dowodowa). Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu.
- 4) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji uchybienie zasadom procesowym dotyczącym oceny i ciężaru dowodu w związku z obiektywnymi, mającymi znaczenie dla sprawy, spójnymi i logicznymi wskazówkami znajdującymi się w aktach, które świadczą o tym, że przed wydaniem decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. Komisja wstępnie dokonała oceny spornego przepisu podatkowego i zamknęła dochodzenie. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przyjęcia, że ponowna ocena spornego środka podatkowego w roku 2000 powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 5) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez zaklasyfikowanie jako pomocy operacyjnej spornego prze-

pisu podatkowego przyjętego w 1993 r. poprzez zastosowanie definicji pomocy dla inwestycji zgodnie z Wytycznymi w sprawie regionalnych systemów pomocy z 1998 r. Naruszenie zasady pewności prawa, a w szczególności zasady nie działania wstecz.

- 6) Naruszenie prawa w odniesieniu do „informacji mających znaczenie” dla wstępnej oceny systemu podatkowego w dziedzinie pomocy państwa, które doprowadziło, że Sąd Pierwszej Instancji nie stwierdził, że czas trwania wstępnego dochodzenia nie był nadmierny.
- 7) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że termin 79 miesięcy w niniejszym przypadku nie był nadmiernie długim okresem czasu dla wstępnego dochodzenia w sprawie spornego środka podatkowego oraz orzeczenie, że w ten sposób nie naruszono art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w związku z zasadą pewności prawa.
- 8) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że termin 79 miesięcy w niniejszym przypadku nie był nadmiernie długim okresem czasu dla wstępnego dochodzenia w sprawie spornego środka podatkowego oraz orzeczenie, że w ten sposób nie naruszono art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w związku z zasadą dobrej administracji.
- 9) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadnione zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999. Wypaczenie decyzji.
- 10) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku nie naruszono zasady równego traktowania, która zakazuje zarządzania odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999.
- 11) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom procesowym w dziedzinie przeprowadzania dowodów oraz poprzez podjęcie decyzji o nie przeprowadzaniu dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydane w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sprawa C-470/09 P)

(2010/C 37/12)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż zamknięcie wstępnej fazy dochodzenia w odniesieniu do spornego przepisu podatkowego przed wejściem w życie rozporządzenia (WE) nr 659/1999 ⁽¹⁾ wymagało istnienia wyraźnej decyzji Komisji w tym znaczeniu (skierowanej do państwa członkowskiego).
- 2) Wypaczenie przez Sąd Pierwszej Instancji decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. poprzez stwierdzenie, że decyzja ta stano-

wiła zakończenie wstępnej fazy dochodzenia spornego przepisu podatkowego, która to faza zapoczątkowana została skargą zarejestrowaną w kwietniu 1994 r. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak stwierdzenia, iż ponowna ocena spornego przepisu podatkowego w 2000 r. powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.

- 3) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez naruszenie zasad procesowych dotyczących ciężaru i oceny dowodu, w szczególności w odniesieniu do dowodu z dokumentu, jaki stanowi decyzja z dnia 28 listopada 2000 r. (jej wiarygodność i moc dowodowa). Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu.
- 4) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji uchybienie zasadom procesowym dotyczącym oceny i ciężaru dowodu w związku z obiektywnymi, mającymi znaczenie dla sprawy, spójnymi i logicznymi wskazówkami znajdującymi się w aktach, które świadczą o tym, że przed wydaniem decyzji z dnia 28 listopada 2000 r. Komisja wstępnie dokonała oceny spornego przepisu podatkowego i zamknęła dochodzenie. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przyjęcia, że ponowna ocena spornego środka podatkowego w roku 2000 powinna zostać dokonana w ramach postępowania przewidzianego dla pomocy istniejącej.
- 5) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez zaklasyfikowanie jako pomocy operacyjnej spornego przepisu podatkowego przyjętego w 1993 r. poprzez zastosowanie definicji pomocy dla inwestycji zgodnie z Wytycznymi w sprawie regionalnych systemów pomocy z 1998 r. Naruszenie zasady pewności prawa, a w szczególności zasady nie działania wstecz.
- 6) Naruszenie prawa w odniesieniu do „informacji mających znaczenie” dla wstępnej oceny systemu podatkowego w dziedzinie pomocy państwa, które doprowadziło, że Sąd Pierwszej Instancji nie stwierdził, że czas trwania wstępnego dochodzenia nie był nadmierny.
- 7) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że termin 79 miesięcy w niniejszym przypadku nie był nadmiernie długim okresem czasu dla wstępnego dochodzenia w sprawie spornego środka podatkowego oraz orzeczenie, że w ten sposób nie naruszono art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w związku z zasadą pewności prawa.
- 8) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że termin 79 miesięcy w niniejszym przypadku nie był nadmiernie długim okresem czasu dla wstępnego dochodzenia w sprawie spornego środka podatkowego oraz orzeczenie, że w ten sposób nie naruszono art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 w związku z zasadą dobrej administracji.

- 9) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności uzasadnione zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999. Wypaczenie decyzji.
- 10) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez stwierdzenie, że w niniejszym przypadku nie naruszono zasady równego traktowania, która zakazuje zarządzania odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999.
- 11) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom procesowym w dziedzinie przeprowadzania dowodów oraz poprzez podjęcie decyzji o nie przeprowadzaniu dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczące ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Sprawa C-471/09 P)

(2010/C 37/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación

Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie, roszczenia pomocniczego o stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności oparte na uzasadnionych oczekiwaniach co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 (¹) w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Wypaczenie wypowiedzi w trakcie debaty przed sądem i naruszenie zasady kontryktoryjności. Naruszenie orzecznictwa dotyczącego uzasadnienia. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie procesowym zasadom oceny dowodów poprzez pominięcie zawartości materiału dowodowego znajdującego się w aktach.

Ani formalna różnica pomiędzy spornym przepisem podatkowym a przepisem będącym przedmiotem decyzji 93/337 (²), ani też okoliczność, że Komisja mogła oprzeć kryterium selektywności na innym elemencie niż element, który wyraźnie znajduje się w decyzji 93/337, ani też oświadczenie o niezgodności, które znajduje się w decyzji 93/337, nie stanowią wystarczających powodów, dla których Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny istnienia wyjątkowych okoliczności, które same w sobie lub w związku z innymi okolicznościami, które zachodzą w niniejszej sprawie, uniemożliwiały Komisji zarządzenie odzyskania pomocy, o którym mowa w zaskarżonej decyzji.

Poprzez stwierdzenie, że sporne przepisy w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 nie są analogiczne do spornego przepisu podatkowego z uwagi na technikę podatkowa oraz zakres bonifikaty, Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się wypaczenia wypowiedzi w trakcie debaty pomiędzy stronami sporu, naruszył zasadę kontradyktoryjności, a ponadto dopuścił się oczywistego naruszenia odnośnego orzecznictwa dotyczącego uzasadniania.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że stanowisko Komisji w odniesieniu do zwolnienia podatkowego lub kredytu podatkowego w roku 1993 r. — które, jak to wynika z akt postępowania nie zostały ocenione przez Sąd z naruszeniem przepisów proceduralnych — nie stanowi wyjątkowej okoliczności, która mogłaby uzasadnić pewien stopień uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, który uniemożliwiałby odzyskanie spornej pomocy na podstawie art. 14 ust. 1 Rozporządzenia nr 659/1999, jako sprzecznego z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 2) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 w związku z zasadą proporcjonalności, która uniemożliwia odzyskanie pomocy dla inwestycji, która nie przekracza maksymalnych pułapów pomocy regionalnej.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył ogólną zasadę proporcjonalności poprzez brak stwierdzenia, że Komisja naruszyła tę zasadę poprzez zarządzenie odzyskania wszystkich kwot ulg kredytowych w wysokości 45 % inwestycji, a nie tylko tych kwot, które przekraczały maksymalny pułap pomocy regionalnej w Kraju Basków.

- 3) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom proceduralnym dotyczącym przeprowadzania dowodów i odmowę przeprowadzenia dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przeprowadzenia wnioskowanego dowodu naruszył przysługujące wnoszącej odwołanie fundamentalne prawo do sprawiedliwego procesu, ponieważ odmówił przeprowadzenia dowodu, który ma istotne znaczenie dla wnoszącej odwołania, naruszając w ten sposób jej prawo do obrony z tego względu, że jej roszczenie zostało oddalone jako nieudowodnione, a wnosząca odwołanie chciała je udowodnić za pomocą nieprzeprowadzonego dowodu: a mianowicie, że jeżeli nie już samo wyraźne stanowisko Komisji w odniesieniu do skargi z 1994 r. przeciwko przepisom podatkowym z

1993 r. (włączywszy w to kredyt podatkowy), które są zasadniczo identyczne jak sporne przepisy, polegające na oddaleniu tej skargi, to przynajmniej zachowanie Komisji miałyby stanowić wyjątkowe okoliczności, z którego to względu takie zachowanie spowodowało powstanie uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem przepisów podatkowych z 1993 r., co doprowadziło do przyjęcia spornego przepisu podatkowego.

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.
- (2) Decyzja Komisji 93/337/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie systemu pomocy podatkowej na rzecz inwestycji w Kraju Basków (Dz. L 134, s. 25).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. Przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava

(Sprawa C-472/09 P)

(2010/C 37/14)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

— Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;

— Uchylenie zaskarżonego wyroku;

- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie, roszczenia pomocniczego o stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności oparte na uzasadnionych oczekiwaniach co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾ w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Wypaczenie wypowiedzi w trakcie debaty przed sądem i naruszenie zasady kontryktoryjności. Naruszenie orzecznictwa dotyczącego uzasadnienia. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie procesowym zasadom oceny dowodów poprzez pominięcie zawartości materiału dowodowego znajdującego się w aktach.

Ani formalna różnica pomiędzy spornym przepisem podatkowym a przepisem będącym przedmiotem decyzji 93/337 ⁽²⁾, ani też okoliczność, że Komisja mogła oprzeć kryterium selektywności na innym elemencie niż element, który wyraźnie znajduje się w decyzji 93/337, ani też oświadczenie o niezgodności, które znajduje się w decyzji 93/337, nie stanowią wystarczających powodów, dla których Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny istnienia wyjątkowych okoliczności, które same w sobie lub w związku z innymi okolicznościami, które zachodzą w niniejszej sprawie, uniemożliwiały Komisji zarządzenie odzyskania pomocy, o którym mowa w zaskarżonej decyzji.

Poprzez stwierdzenie, że sporne przepisy w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 nie są analogiczne do spornego przepisu podatkowego z uwagi na technikę podatkową oraz zakres bonifikaty, Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się wypaczenia wypowiedzi w trakcie debaty pomiędzy stronami sporu, naruszył zasadę kontryktoryjności, a ponadto dopuścił się oczywistego naruszenia orzecznictwa dotyczącego uzasadniania.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że stanowisko Komisji w odniesieniu do zwolnienia podatkowego lub kredytu podatkowego w roku 1993 r. — które, jak to wynika z akt postępowania nie zostały ocenione przez Sąd z naruszeniem przepisów proceduralnych — nie stanowi wyjątkowej okoliczności, która mogłaby uzasadnić pewien stopień uzasadnionych ocze-

kiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, który uniemożliwiałby odzyskanie spornej pomocy na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, jako sprzecznego z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 2) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 w związku z zasadą proporcjonalności, która uniemożliwia odzyskanie pomocy dla inwestycji, która nie przekracza maksymalnych pułapów pomocy regionalnej.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył ogólną zasadę proporcjonalności poprzez brak stwierdzenia, że Komisja naruszyła tę zasadę poprzez zarządzenie odzyskania wszystkich kwot ulg kredytowych w wysokości 45 % inwestycji, a nie tylko tych kwot, które przekraczały maksymalny pułap pomocy regionalnej w Kraju Basków.

- 3) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom proceduralnym dotyczącym przeprowadzania dowodów i odmowę przeprowadzenia dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przeprowadzenia wnioskowanego dowodu naruszył przysługujące wnoszącej odwołanie fundamentalne prawo do sprawiedliwego procesu, ponieważ odmówił przeprowadzenia dowodu, który ma istotne znaczenie dla wnoszącej odwołania, naruszając w ten sposób jej prawo do obrony z tego względu, że jej roszczenie zostało oddalone jako nieudowodnione, a wnosząca odwołanie chciała je udowodnić za pomocą nieprzeprowadzonego dowodu: a mianowicie, że jeżeli nie już samo wyraźne stanowisko Komisji w odniesieniu do skargi z 1994 r. przeciwko przepisom podatkowym z 1993 r. (włączywszy w to kredyt podatkowy), które są zasadniczo identyczne jak sporne przepisy, polegające na oddaleniu tej skargi, to przynajmniej zachowanie Komisji miałyby stanowić wyjątkowe okoliczności, z którego to względu takie zachowanie spowodowało powstanie uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem przepisów podatkowych z 1993 r., co doprowadziło do przyjęcia spornego przepisu podatkowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 93/337/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie systemu pomocy podatkowej na rzecz inwestycji w Kraju Basków (Dz. L 134, s. 25).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydany w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sprawa C-473/09 P)

(2010/C 37/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie, roszczenia pomocniczego o stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności oparte na uzasadnionych oczekiwaniach co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z

art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾ w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Wypaczenie wypowiedzi w trakcie debaty przed sądem i naruszenie zasady kontrydiktoryjności. Naruszenie orzecznictwa dotyczącego uzasadnienia. Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie procesowym zasadom oceny dowodów poprzez pominięcie zawartości materiału dowodowego znajdującego się w aktach.

Ani formalna różnica pomiędzy spornym przepisem podatkowym a przepisem będącym przedmiotem decyzji 93/337 ⁽²⁾, ani też okoliczność, że Komisja mogła oprzeć kryterium selektywności na innym elemencie niż element, który wyraźnie znajduje się w decyzji 93/337, ani też oświadczenie o niezgodności, które znajduje się w decyzji 93/337, nie stanowią wystarczających powodów, dla których Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny istnienia wyjątkowych okoliczności, które same w sobie lub w związku z innymi okolicznościami, które zachodzą w niniejszej sprawie, uniemożliwiały Komisji zarządzenie odzyskania pomocy, o którym mowa w zaskarżonej decyzji.

Poprzez stwierdzenie, że sporne przepisy w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 nie są analogiczne do spornego przepisu podatkowego z uwagi na technikę podatkową oraz zakres bonifikaty, Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się wypaczenia wypowiedzi w trakcie debaty pomiędzy stronami sporu, naruszył zasadę kontrydiktoryjności, a ponadto dopuścił się oczywistego naruszenia odnośnego orzecznictwa dotyczącego uzasadniania.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że stanowisko Komisji w odniesieniu do zwolnienia podatkowego lub kredytu podatkowego w roku 1993 r. — które, jak to wynika z akt postępowania nie zostały ocenione przez Sąd z naruszeniem przepisów proceduralnych — nie stanowi wyjątkowej okoliczności, która mogłaby uzasadnić pewien stopień uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, który uniemożliwałby odzyskanie spornej pomocy na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, jako sprzecznego z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 2) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 w związku z zasadą proporcjonalności, która uniemożliwia odzyskanie pomocy dla inwestycji, która nie przekracza maksymalnych pułapów pomocy regionalnej.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył ogólną zasadę proporcjonalności poprzez brak stwierdzenia, że Komisja naruszyła tę zasadę poprzez zarządzenie odzyskania wszystkich kwot ulg kredytowych w wysokości 45 % inwestycji, a nie tylko tych kwot, które przekraczały maksymalny pułap pomocy regionalnej w Kraju Basków.

- 3) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom proceduralnym dotyczącym przeprowadzania dowodów i odmowę przeprowadzenia dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przeprowadzenia wnioskowanego dowodu naruszył przysługujące wnoszącej odwołanie fundamentalne prawo do sprawiedliwego procesu, ponieważ odmówił przeprowadzenia dowodu, który ma istotne znaczenie dla wnoszącej odwołania, naruszając w ten sposób jej prawo do obrony z tego względu, że jej roszczenie zostało oddalone jako nieudowodnione, a wnosząca odwołanie chciała je udowodnić za pomocą nieprzeprowadzonego dowodu: a mianowicie, że jeżeli nie już samo wyraźne stanowisko Komisji w odniesieniu do skargi z 1994 r. przeciwko przepisom podatkowym z 1993 r. (włączywszy w to kredyt podatkowy), które są zasadniczo identyczne jak sporne przepisy, polegające na oddaleniu tej skargi, to przynajmniej zachowanie Komisji miałyby stanowić wyjątkowe okoliczności, z którego to względu takie zachowanie spowodowało powstanie uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem przepisów podatkowych z 1993 r., co doprowadziło do przyjęcia spornego przepisu podatkowego w 1996 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

(²) Decyzja Komisji 93/337/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie systemu pomocy podatkowej na rzecz inwestycji w Kraju Basków (Dz. L 134, s. 25).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya

(Sprawa C-474/09 P)

(2010/C 37/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druaga strona postępowania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie, roszczenia pomocniczego o stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności oparte na uzasadnionych oczekiwaniach co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 (¹) w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Wypaczenie wypowiedzi w trakcie debaty przed sądem i naruszenie zasady kontryktoryjności. Naruszenie orzecznictwa dotyczącego uzasadnienia.

Ani formalna różnica pomiędzy spornym przepisem podatkowym a przepisem będącym przedmiotem decyzji 93/337 (²), ani też okoliczność, że Komisja mogła oprzeć kryterium selektywności na innym elemencie niż element, który wyraźnie znajduje się w decyzji 93/337, ani też oświadczenie o niezgodności, które znajduje się w decyzji 93/337, nie stanowią wystarczających powodów, dla których Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny istnienia wyjątkowych okoliczności, które same w sobie lub w związku z innymi okolicznościami, które zachodzą w niniejszej sprawie, uniemożliwiały Komisji zarządzenie odzyskania pomocy, o którym mowa w zaskarżonej decyzji.

Poprzez stwierdzenie, że sporne przepisy w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 nie są analogiczne do spornego przepisu podatkowego z uwagi na technikę podatkową oraz zakres bonifikaty, Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się wypaczenia wypowiedzi w trakcie debaty pomiędzy stronami sporu, naruszył zasadę kontradyktoryjności, a ponadto dopuścił się oczywistego naruszenia odnośnego orzecznictwa dotyczącego uzasadniania.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że stanowisko Komisji w odniesieniu do zwolnienia podatkowego lub kredytu podatkowego w roku 1993 r. — które, jak to wynika z akt postępowania nie zostały ocenione przez Sąd z naruszeniem przepisów proceduralnych — nie stanowi wyjątkowej okoliczności, która mogłaby uzasadnić pewien stopień uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, który uniemożliwiłby odzyskanie spornej pomocy na podstawie art. 14 ust. rozporządzenia nr 659/1999, jako sprzecznego z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 2) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom proceduralnym dotyczącym przeprowadzania dowodów i odmowę przeprowadzenia dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przeprowadzenia wnioskowanego dowodu naruszył przysługujące wnoszącej odwołanie fundamentalne prawo do sprawiedliwego procesu, ponieważ odmówił przeprowadzenia dowodu, który ma istotne znaczenie dla wnoszącej odwołania, naruszając w ten sposób jej prawo do obrony z tego względu, że jej roszczenie zostało oddalone jako nieudowodnione, a wnosząca odwołanie chciała je udowodnić za pomocą nieprzeprowadzonego dowodu: a mianowicie, że jeżeli nie już samo wyraźne stanowisko Komisji w odniesieniu do skargi z 1994 r. przeciwko przepisom podatkowym z 1993 r. (włączywszy w to kredyt podatkowy), które są zasadniczo identyczne jak sporne przepisy, polegające na oddaleniu tej skargi, to przynajmniej zachowanie Komisji miałyby stanowić wyjątkowe okoliczności, z którego to względu takie zachowanie spowodowało powstanie uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem przepisów podatkowych z 1993 r., co doprowadziło do przyjęcia spornego przepisu podatkowego w 1996 r.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

(²) Decyzja Komisji 93/337/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie systemu pomocy podatkowej na rzecz inwestycji w Kraju Basków (Dz. L 134, s. 25).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sprawa C-475/09 P)

(2010/C 37/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

- Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;
- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie, roszczenia pomocniczego o stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sadowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności oparte na uzasadnionych oczekiwaniach co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999 ⁽¹⁾ w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Wypaczenie wypowiedzi w trakcie debaty przed sądem i naruszenie zasady kontrydiktoryjności. Naruszenie orzecznictwa dotyczącego uzasadnienia.

Ani formalna różnica pomiędzy spornym przepisem podatkowym a przepisem będącym przedmiotem decyzji 93/337 ⁽²⁾, ani też okoliczność, że Komisja mogła oprzeć kryterium selektywności na innym elemencie niż element, który wyraźnie znajduje się w decyzji 93/337, ani też oświadczenie o niezgodności, które znajduje się w decyzji 93/337, nie stanowią wystarczających powodów, dla których Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny istnienia wyjątkowych okoliczności, które same w sobie lub w związku z innymi okolicznościami, które zachodzą w niniejszej sprawie, uniemożliwiały Komisji zarządzenie odzyskania pomocy, o którym mowa w zaskarżonej decyzji.

Poprzez stwierdzenie, że sporne przepisy w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 nie są analogiczne do spornego przepisu podatkowego z uwagi na technikę podatkową oraz zakres bonifikaty, Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się wypaczenia wypowiedzi w trakcie debaty pomiędzy stronami sporu, naruszył zasadę kontrydiktoryjności, a ponadto dopuścił się oczywistego naruszenia jednostronnego orzecznictwa dotyczącego uzasadniania.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że stanowisko Komisji w odniesieniu do zwolnienia podatkowego lub kredytu podatkowego w roku 1993 r. — które, jak to wynika z akt postępowania nie zostały ocenione przez Sąd z naruszeniem przepisów proceduralnych — nie stanowi wyjątkowej okoliczności, która mogłaby uzasadnić pewien stopień uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, który uniemożliwiłby odzyskanie spornej pomocy na podstawie art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999, jako sprzeczne z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 2) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom proceduralnym dotyczącym przeprowadzania dowodów i odmowę przeprowadzenia dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przeprowadzenia wnioskowanego dowodu naruszył przysługujące wnoszącej odwołanie fundamentalne prawo do sprawiedliwego procesu, ponieważ odmówił przeprowadzenia dowodu, który ma istotne znaczenie dla wnoszącej odwołania, naru-

szając w ten sposób jej prawo do obrony z tego względu, że jej roszczenie zostało oddalone jako nieudowodnione, a wnosząca odwołanie chciała je udowodnić za pomocą nieprzeprowadzonego dowodu: a mianowicie, że jeżeli nie już samo wyraźne stanowisko Komisji w odniesieniu do skargi z 1994 r. przeciwko przepisom podatkowym z 1993 r. (włączywszy w to kredyt podatkowy), które są zasadniczo identyczne jak sporne przepisy, polegające na oddaleniu tej skargi, to przynajmniej zachowanie Komisji miałyby stanowić wyjątkowe okoliczności, z którego to względu takie zachowanie spowodowało powstanie uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem przepisów podatkowych z 1993 r., co doprowadziło do przyjęcia spornego przepisu podatkowego w 1996 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 93/337/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie systemu pomocy podatkowej na rzecz inwestycji w Kraju Basków (Dz. L 134, s. 25).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2009 r. w sprawach połączonych od T-227/01 do T-229/01 i T-265/01, T-266/01 oraz T-270/01, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava i Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 26 listopada 2009 r. przez Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa

(Sprawa C-476/09 P)

(2010/C 37/18)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa (przedstawiciele: I. Sáenz-Cortabarría Fernández i M. Morales Isasi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Comunidad Autónoma del País Vasco — Gobierno Vasco, Territorio Histórico de Vizcaya — Diputación Foral de Vizcaya, Territorio Histórico de Álava — Diputación Foral de Álava, Territorio Histórico de Guipúzcoa — Diputación Foral de Guipúzcoa, Confederación Empresarial Vasca (Confebask), Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Vizcaya, Cámara Oficial de Comercio e Industria de Álava, Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación de Guipúzcoa, Komisja Wspólnot Europejskich i Comunidad Autónoma de la Rioja

Żądania wnoszącego odwołanie

— Stwierdzenie dopuszczalności i zasadności odwołania;

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- Uwzględnienie skargi złożonej w pierwszej instancji, a konkretnie, roszczenia pomocniczego o stwierdzenie nieważności art. 3 zaskarżonej decyzji;
- Pomocniczo, przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania i, w razie potrzeby, nakazanie przeprowadzenia odrzuconego środka dowodowego;
- Obciążenie Komisji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego, a wspierającej ją Comunidad Autónoma de la Rioja kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Błąd co do prawa w stwierdzeniu Sądu Pierwszej Instancji, iż w niniejszym przypadku nie zachodzą wyjątkowe okoliczności oparte na uzasadnionych oczekiwaniach co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, które uniemożliwiają zarządzenie odzyskania pomocy zgodnie z art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾ w związku z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań. Wypaczenie wypowiedzi w trakcie debaty przed sądem i naruszenie zasady kontryktoryjności. Naruszenie orzecznictwa dotyczącego uzasadnienia.

Ani formalna różnica pomiędzy spornym przepisem podatkowym a przepisem będącym przedmiotem decyzji 93/337⁽²⁾, ani też okoliczność, że Komisja mogła oprzeć kryterium selektywności na innym elemencie niż element, który wyraźnie znajduje się w decyzji 93/337, ani też oświadczenie o niezgodności, które znajduje się w decyzji 93/337, nie stanowią wystarczających powodów, dla których Sąd Pierwszej Instancji nie dokonał oceny istnienia wyjątkowych okoliczności, które same w sobie lub w związku z innymi okolicznościami, które zachodzą w niniejszej sprawie, uniemożliwiały Komisji zarządzenie odzyskania pomocy, o którym mowa w zaskarżonej decyzji.

Poprzez stwierdzenie, że sporne przepisy w sprawach połączonych od T-30/01 do T-32/01 i od T-86/02 do T-88/02 nie są analogiczne do spornego przepisu podatkowego z uwagi na technikę podatkową oraz zakres bonifikaty, Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się wypaczenia wypowiedzi w trakcie debaty pomiędzy stronami sporu, naruszył zasadę kontryktoryjności, a ponadto dopuścił się oczywistego naruszenia odnośnego orzecznictwa dotyczącego uzasadniania.

Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo poprzez stwierdzenie, że stanowisko Komisji w odniesieniu do zwolnienia podatkowego lub kredytu podatkowego w roku 1993 r. — które, jak to wynika z akt postępowania nie zostały ocenione przez Sąd z naruszeniem przepisów proceduralnych — nie stanowi wyjątkowej okoliczności, która mogłaby uzasadnić pewien stopień uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem spornego przepisu podatkowego, który uniemożliwiałby odzyskanie spornej pomocy na podstawie art. 14 ust. rozporządzenia nr 659/1999, jako sprzecznego z zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań.

- 2) Naruszenie prawa przez Sąd Pierwszej Instancji poprzez uchybienie zasadom proceduralnym dotyczącym przeprowa-

dzania dowodów i odmowę przeprowadzenia dowodu wnioskowanego przez wnoszącą odwołanie dotyczącego ujawnienia określonych dokumentów Komisji, który w świetle argumentów, jakimi posłużył się Sąd Pierwszej Instancji w celu oddalenia skargi wnoszącej odwołanie, okazuje się istotny dla obrony jej interesów. Naruszenie prawa do sprawiedliwego procesu, zasady równego prawa do obrony i prawa do obrony.

Sąd Pierwszej Instancji poprzez brak przeprowadzenia wnioskowanego dowodu naruszył przysługujące wnoszącej odwołanie fundamentalne prawo do sprawiedliwego procesu, ponieważ odmówił przeprowadzenia dowodu, który ma istotne znaczenie dla wnoszącej odwołania, naruszając w ten sposób jej prawo do obrony z tego względu, że jej roszczenie zostało oddalone jako nieudowodnione, a wnosząca odwołanie chciała je udowodnić za pomocą nieprzeprowadzonego dowodu: a mianowicie, że jeżeli nie już samo wyraźne stanowisko Komisji w odniesieniu do skargi z 1994 r. przeciwko przepisom podatkowym z 1993 r. (włączywszy w to kredyt podatkowy), które są zasadniczo identyczne jak sporne przepisy, polegające na oddaleniu tej skargi, to przynajmniej zachowanie Komisji miałyby stanowić wyjątkowe okoliczności, z którego to względu takie zachowanie spowodowało powstanie uzasadnionych oczekiwań co do zgodności z prawem przepisów podatkowych z 1993 r., co doprowadziło do przyjęcia spornego przepisu podatkowego w 1996 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 WE traktatu WE.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 93/337/EWG z dnia 10 maja 1993 r. w sprawie systemu pomocy podatkowej na rzecz inwestycji w Kraju Basków (Dz. L 134, s. 25).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 25 listopada 2009 r. — Charles Defossez przeciwko Christianowi Wiartowi, Office national de l'emploi, CGEA w Lille

(Sprawa C-477/09)

(2010/C 37/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Charles Defossez

Strona pozwana: Christian Wiart, działający w charakterze syndyka spółki Sotimon SARL, Office national de l'emploi (fonds de fermeture d'entreprises) [belgijski fundusz urzędu pracy ds. likwidacji przedsiębiorstw], CGEA w Lille

Pytania prejudycjalne

Czy art. 8a dyrektywy Rady nr 80/987/EWG z dnia 20 października 1980 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich dotyczących ochrony pracowników na wypadek niewypłacalności pracodawcy⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/74/WE z dnia 23 września 2002 r.⁽²⁾, który w ust. 1 stanowi, że jeżeli przedsiębiorstwo prowadzące działalność na terytorium co najmniej dwóch państw członkowskich jest niewypłacalne, instytucją odpowiedzialną za spełnianie roszczeń pracowników w odniesieniu do kwot pozostających do spłaty jest instytucja w tym państwie członkowskim, na terytorium którego oni pracują lub stale pracują i którego ust. 2 przewiduje, że zakres praw pracowniczych określany jest przez prawo regulujące działalność właściwej instytucji udzielającej gwarancji — należy interpretować jako wskazujący odpowiedzialną w tym zakresie instytucję wykluczając każdą inną lub — czy, mając na uwadze cel dyrektywy, którym jest umocnienie praw pracowników korzystających z przysługującej im swobody przepływu i art. 9 tej dyrektywy, zgodnie z którym rzeczona dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do stosowania lub wprowadzenia przepisów ustawowych, wykonawczych bądź administracyjnych korzystniejszych dla pracowników — należy interpretować w ten sposób, że nie pozbawia on pracownika prawa do skorzystania zamiast z gwarancji tej instytucji z korzystniejszej gwarancji instytucji, w której pracodawca jest ubezpieczony i dla której płaci składki zgodnie z prawem krajowym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 283, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 270, s. 10.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Tarragona (Hiszpania) w dniu 30 listopada 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Magatte Gueye

(Sprawa C-483/09)

(2010/C 37/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Audiencia Provincial de Tarragona

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Oskarżony: Magatte Gueye

Pozostałe strony: Ministerio Fiscal i Eva Clides

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo ofiary do bycia zrozumianą, o którym mowa jest w motywie 8 decyzji ramowej⁽¹⁾, należy interpretować jako

spoczywający na władzach państwowych odpowiedzialnych za ściganie i karanie czynów powodujących pokrzywdzenie pozytywny obowiązek umożliwienia ofierze, by wyraziła ona swą ocenę, wynik swoich przemyśleń i swoje zdanie na temat bezpośrednich skutków, jakie w jej życiu może spowodować nałożenie kar lub środków karnych na sprawcę, z którym łączy ją stosunki rodzinne lub silne więzy uczuciowe?

- 2) Czy art. 2 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że spoczywający na państwach obowiązek uznania praw i uzasadnionych interesów ofiar wymaga, by zdanie ofiar było brane pod uwagę, gdy konsekwencje karne postępowania mogą w sposób zasadniczy i bezpośredni zagrozić korzystaniu przez nie z prawa do swobodnego rozwoju osobistego oraz do życia prywatnego i rodzinnego?
- 3) Czy art. 2 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że władze państwowe nie mogą nie uwzględnić wolnej woli ofiary, gdy sprzeciwia się ona nałożeniu lub utrzymaniu zakazu zbliżania się, kiedy sprawca przemocy jest członkiem jej rodziny, a nie można stwierdzić istnienia obiektywnego ryzyka ponownego popełnienia przestępstwa, ofiara reprezentuje poziom świadomości osobistej, społecznej, kulturalnej i emocjonalnej wykluczający potencjalne podporządkowanie sprawcy, czy też przeciwnie, należy utrzymać stosowanie tego zakazu w każdym przypadku jako środka właściwego ze względu na szczególny charakter tych przestępstw?

- 4) Czy art. 8 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW, stanowiący, że każde państwo zapewnia odpowiedni poziom ochrony ofiarom należy interpretować w ten sposób, że dopuszcza on powszechne i przymusowe nakładanie zakazu zbliżania lub komunikowania się, jako środków karnych, we wszystkich przypadkach, w których dana osoba jest ofiarą przestępstwa popełnionego w rodzinie, ze względu na szczególny charakter tych przestępstw, czy też przeciwnie, art. 8 wymaga indywidualnego wyważenia takiej decyzji, pozwalającego ustalić dla każdego przypadku oddzielnie odpowiedni poziom ochrony z uwzględnieniem wchodzących w grę interesów?

- 5) Czy art. 10 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW należy interpretować w ten sposób, że pozwala on na ogólne wykluczenie mediacji w postępowaniach karnych dotyczących przestępstw popełnionych w rodzinie, ze względu na szczególny charakter tych przestępstw, czy też przeciwnie, należy zezwolić na mediację również w tego rodzaju postępowaniach, wając wchodzące w grę interesy dla każdego przypadku oddzielnie?

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2001/220/WSiSW z dnia 15 marca 2001 r. w sprawie pozycji ofiar w postępowaniu karnym (Dz.U. L 82, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal da Relação do Porto (Portugalia) w dniu 30 listopada 2009 r. — Manuel Carvalho Ferreira Santos przeciwko Companhia Europeia de Seguros, S.A.

(Sprawa C-484/08)

(2010/C 37/21)

Język postępowania: portugalski

Sąd krajowy

Tribunal da Relação do Porto

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Manuel Carvalho Ferreira Santos

Strona pozwana: Companhia Europeia de Seguros, S.A..

Pytania prejudycjalne

W razie zderzenia pojazdów, jeżeli wypadek, w wyniku którego szkodę na osobie i szkodę materialną poniósł jeden z kierujących (poszkodowany, który domaga się odszkodowania), nie może zostać przypisany żadnemu z kierujących na zasadzie winy, czy jest sprzeczna z prawem wspólnotowym, tj. art. 3 ust. 1 dyrektywy 72/166/EWG ⁽¹⁾, art. 2 ust. 1 dyrektywy 84/5/EWG ⁽²⁾ oraz art. 1 dyrektywy 90/232/EWG ⁽³⁾ w świetle ich wykładni dokonanej przez Trybunał Sprawiedliwości, możliwość rozłożenia odpowiedzialności na zasadzie ryzyka (art. 506 § 1 i 2 kodeksu cywilnego), które to rozłożenie ma bezpośredni wpływ na wysokość odszkodowania, jakie powinno zostać przyznane poszkodowanemu za szkodę majątkową i niemajątkową wynikającą z doznanych obrażeń ciała (skoro takie rozłożenie odpowiedzialności na zasadzie ryzyka oznacza proporcjonalne obniżenie kwoty odszkodowania)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 72/166/EWG z dnia 24 kwietnia 1972 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych i egzekwowania obowiązku ubezpieczenia od takiej odpowiedzialności (Dz.U. L 103, str. 1)

⁽²⁾ Druga Dyrektywa Rady 84/5/EWG z dnia 30 grudnia 1983 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów silnikowych (Dz.U. L 8, str. 17)

⁽³⁾ Trzecia Dyrektywa Rady 90/232/EWG z dnia 14 maja 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych (Dz.U. L 129, str. 33)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 1 grudnia 2009 r. — Viamex Agrar Handels GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg — Jonas

(Sprawa C-485/09)

(2010/C 37/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Viamex Agrar Handels GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Pytania prejudycjalne

1) Czy pkt 48.5 rozdziału VII załącznika do dyrektywy Rady 91/628/EWG z dnia 19 listopada 1991 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i zmieniającej dyrektywy 90/425/EWG oraz 91/496/EWG ⁽¹⁾ po zmianach wprowadzonych przez dyrektywę Rady 95/29/WE z dnia 29 lipca 1995 r. zmieniającą dyrektywę 91/628/EWG dotyczącą ochrony zwierząt podczas transportu ⁽²⁾ znajduje zastosowanie do transportu kolejowego?

2) W przypadku, gdy naruszenie dyrektywy 91/628/EWG nie spowodowało śmierci zwierząt, czy sąd jest co do zasady zobowiązany do zbadania tego, czy właściwe władze państwa członkowskiego zastosowały art. 5 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 615/98 z dnia 18 marca 1998 r. ustanawiającego szczegółowe zasady dotyczące przyznania refundacji wywozowych związane z ochroną żywego bydła w czasie transportu ⁽³⁾ zgodnie z zasadą proporcjonalności?

⁽¹⁾ Dz.U. L 340, s. 17

⁽²⁾ Dz. U. L 148, s. 52

⁽³⁾ Dz.U. L 82, s. 19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hof van beroep te Gent (Belgia) w dniu 30 listopada 2009 r. — Vandoorne NV przeciwko Stronie w postępowaniu przed sądem krajowym Królestwu Belgii

(Sprawa C-489/09)

(2010/C 37/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hof van Beroep te Gent

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vandoorne NV

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Pytanie prejudycjalne

Czy uregulowania prawa belgijskiego, w szczególności art. 58 § 1 względnie w związku z art. 77 § 1 pkt 7 WBTW, są niezgodne z art. 27 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG⁽¹⁾, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą podejmować środki w celu uproszczenia procedury poboru podatku lub z art. 11 część C ust. 1 tej samej dyrektywy, który przewiduje prawo do zwrotu podatku VAT w przypadku całkowitego lub częściowego brak zapłaty ceny, jeżeli uregulowania te (1) przewidują uproszczenie poboru podatku od wartości dodanej od dostaw wyrobów tytoniowych poprzez wprowadzenie wyłącznie podatku pobieranego u źródła i (2) nie przyznają prawa do zwrotu podatku od wartości dodanej w przypadku utraty w całości bądź w części roszczenia o zapłatę ceny osobom podlegającym obowiązkowi zapłaty podatku od wartości dodanej, które poniosły koszty tego podatku jako pośrednicy?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 388/77/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-490/09)

(2010/C 37/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Rozet i E. Traversa, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że utrzymując w mocy w aktualnym brzmieniu art. 24 Code des assurances sociales (Kodeksu ubezpieczeń społecznych), który wyłącza zwrot kosztów analiz biologii medycznej wykonanych w innym państwie członkowskim, przewidując pokrycie kosztów tych analiz wyłącznie w drodze płatności przez stronę trzecią i art. 12 Statuts de l'Union des caisses de maladie (Statutu Unii kas chorych), który uzależnia zwrot kosztów analiz biologii medycznej wykonanych w innym państwie członkowskim od spełnienia wszystkich warunków wykonania przewidzianych przez krajowe przepisy luksemburskie, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, jakie na nim ciąży na mocy art. [49] WE;

— obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swojej skardze Komisja Europejska podnosi, że utrzymując w mocy przepisy, które wyłączają zwrot kosztów analiz i badań laboratoryjnych biologii medycznej wykonanych w innych państwach członkowskich, lub które uzależniają taki zwrot od spełnienia wszystkich warunków wykonania przewidzianych przez przepisy luksemburskie, strona pozwana naruszyła zasadę swobody świadczenia usług zawartą w art. 49 WE.

Tytułem przykładu skarżąca podnosi, że organy krajowe pokrywają koszty analizy i badania tylko wtedy, gdy są one wykonywane w oddzielnym laboratorium analitycznym, przestrzegającym wszystkich warunków przewidzianych przez przepisy luksemburskie. Natomiast w niektórych państwach członkowskich takie analizy nie są wykonywane w laboratorium, lecz przez samych lekarzy.

Według Komisji omawiane ograniczenia nie mogą być uzasadnione nadrzędnymi względami interesu ogólnego, a ponadto nie stanowią środka niezbędnego i proporcjonalnego dla osiągnięcia zamierzonego celu ochrony zdrowia publicznego.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-493/09)

(2010/C 37/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: R. Lyal i M. Alfonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że obejmując dywidendy uzyskiwane przez fundusze emerytalne z siedzibą poza Portugalią wyższą stawką podatkową, niż stawka stosowana do dywidend uzyskiwanych przez fundusze emerytalne mające siedzibę na terytorium Portugalii, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 63 TFUE i art. 40 Porozumienia EOG;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy przepisów Estatuto dos Benefícios Fiscais (regulacji w sprawie przywilejów podatkowych) oraz Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas (kodeksu podatku od osób prawnych), dywidendy wpłacane do funduszy emerytalnych utworzonych i działających zgodnie z prawem portugalskim są w całości zwolnione z podatku od osób prawnych, podczas gdy dywidendy wpłacane do funduszy emerytalnych niemających siedziby na terytorium kraju objęte są tym podatkiem, którego stawka może się wahać między 20 % i 10 %, w zależności od tego, czy istnieje umowa dwustronna między Portugalią a państwem siedziby, a także, gdy ma to miejsce, od zapisów takiej umowy. Odpowiednie kwoty podatku od osób prawnych pobierane są u źródła, a pobranie to ma charakter ostateczny.

Odmienne traktowanie ustanowione w portugalskim ustawodawstwie podatkowym na niekorzyść funduszy emerytalnych niemających siedziby w kraju sprawia, że inwestowanie w spółki portugalskie jest dla tych funduszy mniej interesujące i atrakcyjne. W związku z tym rzeczony reżim podatkowy stanowi ograniczenie zakazane przez art. 63 TFUE oraz art. 40 Porozumienia EOG.

Dyskryminujące traktowanie funduszy emerytalnych niemających siedziby w kraju, które wywiera ujemne skutki na konkurencyjność rynków finansowych Unii Europejskiej oraz rentowność inwestycji dokonywanych przez fundusze emerytalne, nie znajduje uzasadnienia na podstawie żadnego ze względów podniesionych przez Republikę Portugalską.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) w dniu 2 grudnia 2009 r. — Nokia Corporation przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sprawa C-495/09)

(2010/C 37/26)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nokia Corporation

Strona pozwana: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Pytanie prejudycjalne

Czy towary niewspólnotowe oznaczone wspólnotowym znakiem towarowym, które podlegają dozorowi celnemu w państwie członkowskim i są przewożone tranzytem z państwa trzeciego do innego państwa trzeciego, mogą stanowić „towary podrobione” w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1383/2003/WE⁽¹⁾, jeśli brakuje dowodu na to, że towary te zostaną wprowadzone do obrotu na terenie Wspólnoty Europejskiej zgodnie z procedurą celną albo w drodze nielegalnego przekierowania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, s. 7).

Skarga wniesiona w dniu 2 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-500/09)

(2010/C 37/27)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i D. Triantafyllou)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że kontynuując stosowanie zarządzenia ministerialnego A1/44351/3608 z dnia 12 października 2005 r., Republika Grecka naruszyła zobowiązania ciążące na niej na mocy dyrektywy 97/67/WE⁽¹⁾ (w zmienionym brzmieniu), w szczególności na mocy jej art. 9 ust. 1 i 2,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Republika Grecka utrudnia liberalizację rynku usług pocztowych realizowaną dyrektywą 97/67, która to dyrektywa przewiduje w tym zakresie udzielanie zezwoleń ogólnych lub koncesji indywidualnych w przejrzysty i niedyskryminacyjny sposób.

Prawo greckie przewiduje wymóg, by autoryzowani przewoźnicy, przy udzielaniu koncesji na ciężarówki pocztowe, byli przedsiębiorstwami pocztowymi wpisanymi do odpowiedniego rejestru jako właściciele zezwolenia ogólnego. Wymaga to radykalnej restrukturyzacji sieci pocztowych i uniemożliwia przedsiębiorstwom głównym korzystanie z koncesjonariuszy, chyba że ewentualnie przekształcą się oni w przedsiębiorstwa wynajmu ciężarówek, z czym wiąże się dodatkowe koszty.

Ponadto, Republika Grecka pozwala na wykonywanie ciężkiego transportu wyłącznie przez określone samochody ciężarowe obsługiwane przez osoby wykonujące zawód regulowany, co uniemożliwia innym przedsiębiorstwom wykonywanie tych usług.

Republika Grecka nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia wskazanych ograniczeń.

(¹) Dz.U. L z 21.1.1998, str. 14.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 4 grudnia 2009 r. — Lucy Stewart przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-503/09)

(2010/C 37/28)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lucy Stewart

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Pytania prejudycjalne

1) Czy świadczenie o cechach krótkoterminowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy w młodości stanowi świad-

czenie w razie choroby czy świadczenie z tytułu inwalidztwa w rozumieniu rozporządzenia nr 1408/71 (¹)?

2) W przypadku, gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że świadczenie takie należy traktować jak świadczenie w razie choroby:

a) czy osoba taka jak matka skarżącej, która ostatecznie zakończyła działalność zawodową w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek z uwagi na przejście na emeryturę, pozostaje niemniej jednak „pracownikiem” dla celów art. 19 ze względu na wcześniejszą działalność w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek lub czy zastosowanie znajdują normy zawarte w art. 27–36 (dotyczące emerytów i rencistów)?

b) czy osoba taka jak ojciec skarżącej, która nie podejmowała działalności zawodowej w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek od 2001 r. pozostaje niemniej jednak pracownikiem dla celów art. 19 z uwagi na wcześniejszą działalność w charakterze pracownika najemnego lub osoby prowadzącej działalność na własny rachunek?

c) czy skarżącą należy traktować jako „rencistę” dla celów art. 28 z uwagi na przyznanie jej świadczenia nabytego zgodnie z art. 95b rozporządzenia nr 1408/71, bez względu na okoliczność, że: (i) skarżąca nigdy nie była pracownikiem najemnym w rozumieniu art. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1408/71; (ii) skarżąca nie osiągnęła wieku emerytalnego przewidzianego w prawie krajowym i; (iii) skarżąca objęta jest zakresem podmiotowym rozporządzenia nr 1408/71 jedynie jako członek rodziny?

d) w przypadku objęcia rencisty art. 28 rozporządzenia nr 1408/71, czy członek rodziny tego rencisty, który przez cały czas zamieszkiwał z rencistą w tym samym kraju co rencista, może ubiegać się na podstawie art. 28 ust.1 w związku z art. 29 o świadczenie pieniężne w razie choroby od właściwej instytucji określonej w art. 28 ust. 2, gdy takie świadczenie (jeśli jest należne) wypłacane jest członkowi rodziny (a nie jest wypłacane renciście)?

e) jeśli znajduje zastosowanie [ze względu na odpowiedzi na ww. pytania a)–d)] przewidziana w krajowym prawie zabezpieczenia społecznego przesłanka ograniczająca pierwotne nabycie uprawnienia do świadczenia w razie choroby do osób, które przebywały przez wymagany okres we właściwym państwie członkowskim podczas określonego czasu, to czy jej stosowanie jest zgodne z postanowieniami art. 19 lub art. 28 rozporządzenia nr 1408/71?

- 3) W przypadku gdy na pytanie pierwsze zostanie udzielona odpowiedź, że takie świadczenie należy traktować jako świadczenie z tytułu inwalidztwa, czy brzmienie art. 10 rozporządzenia nr 1408/71 w zakresie świadczeń „uzyskanych na podstawie ustawodawstwa jednego lub kilku państw członkowskich” oznacza, że państwa członkowskie pozostają uprawnione na mocy rozporządzenia nr 1408/71 do ustalania przesłanek pierwotnego nabywania świadczeń z tytułu inwalidztwa, które zasadzają się na miejscu zamieszkania w państwie członkowskim lub wykazaniu wymaganych okresów wcześniejszego pobytu w danym państwie członkowskim, w ten sposób że skarżąca nie może najpierw ubiegać się o uprawnienie do takiego świadczenia z innego państwa członkowskiego?

(¹) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2)

Skarga wniesiona w dniu 9 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej.

(Sprawa C-510/09)

(2010/C 37/29)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: M. Patakia i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że nie informując o tym, na jakim etapie znajduje się projekt *arrêté du 13 mars 2006 relatif à l'utilisation des mélanges extemporanés de produits visés à l'article L.253-1 du code rural* (rozporządzenia z dnia 13 marca 2006 r. w sprawie stosowania mieszanin przygotowywanych *ex tempore* produktów wymienionych w art. L.253-1 kodeksu rolnego) w ramach procedury ustanowionej przez dyrektywę 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r., w brzmieniu zmienionym przez dyrektywę 98/48/WE z dnia 20 lipca 1998 r., ustanawiającą procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (¹), Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 8 ust. 1 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja zarzuca pozwanej w skardze, iż nie poinformowała jej ona o spornym rozporządzeniu ministra dotyczącym stosowania niektórych mieszanin przygotowywanych *ex tempore* (bezpośrednio przed użyciem) środków ochrony roślin istotnych z punktu widzenia produkcji roślinnej przed jego wydaniem, chociaż rozporządzenie to bezspornie stanowi przepis techniczny w rozumieniu dyrektywy 98/34 i należało je w związku z tym notyfikować na etapie projektu, ponieważ nie jest ono objęte wyjątkiem określonym w art. 10 wspomnianej dyrektywy.

Zdaniem Komisji, strona pozwana uznała zasadność stawianego zarzutu naruszenia, ponieważ po otrzymaniu uzasadnionej opinii władze francuskie notyfikowały Komisji projekt rozporządzenia, które uchylało sporne rozporządzenie ministra i przejmowało jego treść. Jednakże w chwili wniesienia niniejszej skargi powyższy projekt rozporządzenia nadal nie został przyjęty przez francuskie władze lub w każdym razie Komisja nie została o tym jeszcze poinformowana.

(¹) Dyrektywa 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. zmieniająca dyrektywę 98/34/WE ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 217, s. 18).

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 4 grudnia 2009 r. przez Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd

(Sprawa C-511/09 P)

(2010/C 37/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd (przedstawiciel: A. Bentley QC)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska, IML Industria Meccanica Lombarda Srl

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 23 września 2009 r. w sprawie T-296/06 Dongguan Nanzha Leco Stationery Mfg. Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej w zakresie, w którym oddalona została pierwsza część pierwszego zarzutu skarżącej;

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1136/2006 ⁽¹⁾ w zakresie, w którym nakłada ono cło antydumpingowe na mechanizmy dźwigniowe produkowane przez skarżącą przekraczające kwotę należności celnych, która byłaby wymagalna, gdyby nie zostało przeprowadzone kwestionowane dostosowanie ceny eksportowej
- obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w pierwszej instancji

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca podnosi, że w zaskarżonym wyroku nie nadano właściwego skutku prawnego pojęciu wartości normalnej zdefiniowanemu w art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 384/96 ⁽²⁾ w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej w zmienionym brzmieniu. W związku z tym w zaskarżonym wyroku błędnie wyciągnięto wniosek, że określona zgodnie z tym przepisem analogiczna wartość normalna odpowiada momentowi, w którym sporne produkty opuszczają linię produkcyjną w Chinach, chociaż w wyroku tym stwierdzono, że koszty ogólne i administracyjne (SG&A) zarówno w przypadku sprzedaży wewnętrznej, jak również w przypadku sprzedaży eksportowej nie są ponoszone przez przedsiębiorstwa w Chinach, lecz przez przedsiębiorstwa powiązane mające siedzibę w kraju z gospodarką rynkową, a mianowicie w Hong Kongu. Ten nieprawidłowy wniosek prowadzi do tego, że zaskarżony wyrok narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 384/96 w zmienionym brzmieniu poprzez utrzymanie dostosowania ceny eksportowej przyjętego przez Radę i Komisję, polegającego na odjęciu kosztów SG&A i zysków przedsiębiorstw powiązanych w Hong Kongu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1136/2006 z dnia 24 lipca 2006 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz mechanizmów dźwigniowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 205, s. 1)

⁽²⁾ Dz.U. L 56, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 10 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-512/09)

(2010/C 37/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Iro Dimitriou i A. Margelis)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Grecka uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 26 ust. 1 dyrektywy 2006/66/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG, nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do tej dyrektywy bądź w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji.

- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2006/66/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 26 września 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 266 z 26.9.2006, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Belgii

(Sprawa C-513/09)

(2010/C 37/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Peere i A. Marghelis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2006/66/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie baterii i akumulatorów oraz zużytych baterii i akumulatorów oraz uchylającej dyrektywę 91/157/EWG ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając Komisji o ich przyjęciu, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;

— obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2006/66/WE upłynął w dniu 26 września 2008 r. Tymczasem na dzień wniesienia niniejszej skargi strona pozwana nie przyjęła jeszcze wszystkich środków niezbędnych do dokonania transpozycji dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła Komisji o ich przyjęciu.

(¹) Dz.U. L 266, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-518/09)

(2010/C 37/33)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: I.V. Rogaliki i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 56 TFUE:

— nie wprowadzając w swoim prawie rozróżnienia między prowadzeniem przedsiębiorstwa a czasowym świadczeniem usług w odniesieniu do działalności z zakresu gospodarowania nieruchomościami prowadzonej przez biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami;

— nakładając na biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z innych państw członkowskich obowiązek pełnej rejestracji w Instituto da Construção e do Imobiliário (instytucie budownictwa i nieruchomości, zwanym dalej „InCI, I.P.”) w celu czasowego świadczenia usług;

— nakładając na biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z innych państw członkowskich obowiązek zagwarantowania odpowiedzialności z

tytułu prowadzenia działalności przy pomocy ubezpieczenia zgodnie z prawem portugalskim;

— nakładając na biura nieruchomości z innych państw członkowskich obowiązek posiadania dodatkowego kapitału własnego, zgodnie z przepisami prawa portugalskiego oraz

— poddając biura nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z innych państw członkowskich pełnej kontroli dyscyplinarnej sprawowanej przez InCI, I.P.;

— Stwierdzenie, że Republika Portugalska uchybiła również zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 49 TFUE i 56 TFUE, nakładając na biura nieruchomości wymóg prowadzenia wyłącznie tej działalności, z wyjątkiem zarządzania nieruchomościami na cudzy rachunek, a na pośredników w obrocie nieruchomościami — wymóg wykonywania wyłącznie działalności pośrednictwa w obrocie nieruchomościami.

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Portugalski system dotyczący biur nieruchomości i pośredników w obrocie nieruchomościami zawiera liczne ograniczenia swobody świadczenia usług.

Działalność biur nieruchomości i pośredników w obrocie nieruchomościami prowadzona przez podmioty mające siedzibę lub faktyczne miejsce zamieszkania w innych państwach członkowskich podlega prawu portugalskiemu, jeżeli dotyczy ona nieruchomości położonych w Portugalii.

Prawo portugalskie stawia siedem wymogów dotyczących prowadzenia biura nieruchomości i cztery wymogi dotyczące wykonywania działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami.

Wymogi dotyczące zakresu podmiotowego licencji są surowe.

Wymóg dotyczący kwalifikacji zawodowych również jest surowy.

Portugalskie unormowania z dziedziny prowadzenia biur nieruchomości i pośrednictwa w obrocie nieruchomościami wprowadzają zmianę tradycyjnych cech działalności pośrednictwa. Zamiast działalności pośrednictwa mamy do czynienia z działalnością agencji.

Wymóg, by umowa ubezpieczenia odpowiedzialności zawodowej została zawarta zgodnie z portugalskim prawem stanowi nieuzasadnione ograniczenie.

Wymóg posiadania dodatkiego kapitału własnego, określonego zgodnie z zasadami ustanowionymi w portugalskim Krajowym Systemie Księgowym stanowi dyskryminujące ograniczenie swobody świadczenia usług.

Poddanie biur nieruchomości oraz pośredników w obrocie nieruchomościami kontroli dyscyplinarnej ze strony portugalskiego organu administracji, w odniesieniu do świadczenia usług, bez uwzględnienia nadzoru, któremu usługodawca podlega już w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę, stanowi ograniczenie w rozumieniu art. 56 TFUE.

Portugalskie unormowania prawne przewidujące wyłączny lub niemal wyłączny charakter, odpowiednio, wykonywania działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami oraz prowadzenia biura nieruchomości, stanowią ograniczenie swobody przedsiębiorczości i swobody czasowego świadczenia usług.

Warunki dostępu do wykonywania tej działalności nie zawierają rozróżnienia ani nie umożliwiają dokonania rozróżnienia między prowadzeniem przedsiębiorstwa a czasowym świadczeniem usług.

Warunki dostępu do działalności z zakresu budownictwa, określone w portugalskim prawie, są wymogami dotyczącymi prowadzenia przedsiębiorstwa. Prawo portugalskie nie zawiera rozróżnienia między prowadzeniem przedsiębiorstwa a świadczeniem usług o charakterze czasowym.

Ograniczenia swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości wynikające z portugalskiego prawa nie znajdują uzasadnienia ze względów porządku publicznego.

Chociaż określone ograniczenia podstawowych swobód świadczenia usług i przedsiębiorczości można uzasadnić ochroną konsumentów, sporne ograniczenia nie są proporcjonalne.

Wymóg prowadzenia przedsiębiorstwa, aby uzyskać możliwość świadczenia usług oraz wymóg posiadania licencji mający na celu sprawdzenie, czy spełnione są warunki prowadzenia przedsiębiorstwa, nie są środkami proporcjonalnymi w odniesieniu do swobody świadczenia usług.

Nie jest zwłaszcza rozsądnym wymaganiem obowiązek uzyskania zatwierdzenia polisy ubezpieczeniowej w państwie przyjmującym.

Fakt, iż prawo portugalskie zawiera wymóg posiadania dodatkiego kapitału własnego nie wynika ze względów dotyczących wypłacalności.

Nieproporcjonalne jest poddawanie usługodawcy w pełni kontroli dyscyplinarnej, której podlegają pośrednicy w obrocie nieruchomościami oraz biura nieruchomości z siedzibą w Portugalii.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2009 r. w sprawie T-168/05 Arkema przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 grudnia 2009 r. przez Arkema France SA

(Sprawa C-520/09 P)

(2010/C 37/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Arkema France SA (przedstawiciel: M. Debroux, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie orzeczenia Sądu z dnia 30 września 2009 r. w sprawie T-168/05,

— obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty na poparcie swego odwołania.

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie przepisów dotyczących możliwości przypisania odpowiedzialności w zakresie praktyk antykonkurencyjnych spółki zależnej jej spółce dominującej. Podnosi ona w tym zakresie wewnętrzną sprzeczność dotyczącą samej treści zaskarżonego wyroku związaną z tym, że Sąd stwierdza w tym wyroku, że domniemanie decydującego wpływu spółki dominującej na jej spółkę zależną stanowi wzruszalne domniemanie, które może zostać obalone w przypadku, gdy spółka dominująca lub spółka zależna dostarczą dowody wskazujące na autonomię zachowania spółki zależnej, jednocześnie twierdząc, że funkcja spółki dominującej polega na zapewnieniu jednolitego kierowania spółkami zależnymi w ramach grupy spółek, w szczególności poprzez kontrolę budżetową. Z powyższego wynika de iure niewzruszalne domniemanie decydującego wpływu spółki dominującej na jej spółki zależne i w świetle tego twierdzenia Sądu niemożliwe jest dostarczenie przez spółkę zależną dowodów wskazujących na autonomię jej zachowania na rynku.

W ramach zarzutu drugiego Arkema podnosi naruszenie zasady niedyskryminacji wynikające z niewzruszalnego charakteru domniemania decydującego wpływu spółki dominującej na jej spółki zależne, ponieważ z uwagi na to domniemanie uczestnicy kartelu traktowani są różnie w zależności od tego, czy należą do grupy spółek, czy też do niej nie należą.

W ramach zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok narusza zasadę równego traktowania i prawo do rzetelnego procesu w zakresie, w jakim Sąd — w odpowiedzi na jej zarzut w przedmiocie naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, wynikającego z braku uzasadnienia — zbadał tylko argumentację Elf Aquitaine, spółki dominującej Arkemy, a nie tę, którą przywołała sama Arkema. Wprawdzie Sąd nie jest zobowiązany do wyczerpującego zaprezentowania każdego punktu rozumowania przedstawionego przez strony sporu, jednak uzasadnienie zaskarżonego wyroku powinno przynajmniej pozwolić wnoszącej odwołanie na dokładne poznanie przyjętego wobec niej przez Sąd rozumowania.

W ramach zarzutu czwartego i zarazem ostatniego Arkema podnosi wreszcie naruszenie zasady proporcjonalności w zakresie, w jakim jej obroty zostały uwzględnione przez Komisję dwukrotnie przy obliczaniu podstawy grzywny, oraz błąd, jaki popełnił Sąd, twierdząc, iż Komisja nie miała innego wyboru, jeśli nie chciała odstąpić od metody obliczania zgodnej z wytycznymi. Czyniąc tak, Sąd przyznał bowiem wytycznym Komisji bezwzględną moc obowiązującą, której one nie posiadają. Zdaniem wnoszącej odwołanie takie wytyczne są raczej zbliżone do reguł postępowania, które stanowią pewną wskazówkę dla praktyki administracyjnej, niż do przepisów prawnych, których w każdym razie musi przestrzegać administracja.

— uchylenie w całości, na podstawie art. 256 TFUE i art. 56 protokołu nr 3 w sprawie statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, orzeczenia Sądu z dnia 30 września 2009 r. w sprawie T-174/05 Elf Aquitaine SA przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;

— uwzględnienie żądań przedstawionych w postępowaniu w pierwszej instancji;

— w związku z tym stwierdzenie nieważności art. 1 lit. d), art. 2 lit. c), art. 3 i art. 4 pkt 9 decyzji Komisji C(2004) 4876 wersja ostateczna z dnia 19 stycznia 2005 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/37.773 — MCAA);

— Tytułem pomocniczym, uchylenie lub obniżenie, na podstawie art. 261 TFUE, grzywny w wysokości 45 mln EUR nałożonej łącznie i solidarnie na Arkemę SA i Elf Aquitaine w art. 2 lit. c) ww. decyzji Komisji na mocy przysługującego Trybunałowi nieograniczonego prawa orzekania z uwagi na obiektywne uchybienia dotyczące uzasadnienia i argumentacji orzeczenia Sądu w sprawie T-174/05, opisane w sześciu zarzutach niniejszego odwołania;

— W każdym razie obciążenie Komisji Europejskiej całością kosztów postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Elf Aquitaine w związku z postępowaniem przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi sześć zarzutów na poparcie swego odwołania.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 30 września 2009 r. w sprawie T-174/05 Elf Aquitaine przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 grudnia 2009 r. przez Elf Aquitaine SA

(Sprawa C-521/09 P)

(2010/C 37/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Elf Aquitaine SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i S. Thibault-Liger, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

— Tytułem żądania głównego:

W ramach zarzutu pierwszego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, nie wyciągając wszystkich wniosków z represyjnego charakteru sankcji związanych z art. 101 TFUE [81 WE]. Zarzuca ona Sądowi w szczególności, że wyłączył ją w bezprawny sposób z zakresu stosowania zasady domniemania niewinności i zasady indywidualnego charakteru kar, przypisując wnoszącej odwołanie odpowiedzialność za naruszenie, którego dopuściła się jej spółka zależna, podczas gdy okoliczności faktyczne przedstawione przez wnoszącą odwołanie, przeciwnie, wskazują, iż nie dopuściła się ona osobiście żadnego naruszenia i że nie wiedziała nawet o istnieniu spornego naruszenia w chwili jego popełnienia.

W ramach zarzutu drugiego Elf Aquitaine podnosi naruszenie jej prawa do obrony wynikające z błędnej wykładni zasady słuszności i zasady równości broni. W zaskarżonym wyroku Sąd orzekł bowiem, że zasada równości broni nie została naruszona w niniejszym przypadku, ponieważ wnosząca odwołanie mogła skutecznie przedstawić swe stanowisko w toku procedury administracyjnej i że zarzuty zostały jej przedstawione po raz pierwszy w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów. Zdaniem wnoszącej odwołanie ta wykładnia jest błędna,

ponieważ sprowadza się do zanegowania konieczności poszanowania prawa do obrony przysługującego wnoszącej odwołanie począwszy od etapu dochodzenia wstępnego i nie uwzględnia konieczności bezstronnego przeprowadzenia przez Komisję takiego dochodzenia — na niekorzyść, lecz również na korzyść — w stosunku do każdej osoby podejrzanej o popełnienie naruszenia.

W ramach zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi, że wielokrotnie naruszył prawo w zakresie obowiązku uzasadnienia. Naruszenia te dotyczą zarówno oceny treści uzasadnienia wymaganego od Komisji i jego mocy przekonywania, jak również samej treści zaskarżonego wyroku, który zawiera wiele sprzecznych twierdzeń.

W ramach zarzutu czwartego Elf Aquitaine podnosi naruszenie art. 263 TFUE [230 WE] w zakresie, w jakim Sąd przekroczył granice kontroli zgodności z prawem, zastępując swą własną oceną dotyczącą możliwości przypisania naruszenia popełnionego przez spółkę zależną spółce dominującej wadliwą i zwiążką ocenę zawartą w decyzji Komisji.

W ramach zarzutu piątego, który składa się z czterech części, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie przepisów dotyczących możliwości przypisania odpowiedzialności w zakresie praktyk antykonkurencyjnych. Zamiast przyjmować domniemanie odpowiedzialności spółki dominującej za działania jej spółki zależnej Sąd powinien był bowiem zbadać, czy Komisja dostarczyła dowody na konkretną ingerencję wnoszącej odwołanie w zarządzanie jej spółką zależną.

W ramach zarzutu szóstego i ostatniego wnosząca odwołanie podnosi wreszcie pomocniczo, że jeśli błędy i naruszenia popełnione przez Sąd nie doprowadzą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji, powinny one przynajmniej skłonić Trybunał do uchylenia lub obniżenia grzywny nałożonej na wnosząca odwołanie łącznie i solidarnie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Paris (Francja) w dniu 12 listopada 2009 r. — Ville de Lyon przeciwko Caisse des dépôts et consignations

(Sprawa C-524/09)

(2010/C 37/36)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ville de Lyon

Strona pozwana: Caisse des dépôts et consignations

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy udostępnienie lub odmowa udostępnienia informacji, o których mowa w pkt 12 załącznika XVI do rozporządzenia (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. ⁽¹⁾ leży wyłącznie w gestii centralnego administratora, czy również w gestii administratora rejestru krajowego?
- 2) Jeżeli czynności te leżą w gestii administratora rejestru krajowego, to czy informacje takie należy uznać za „informacje dotyczące emisji do środowiska” w rozumieniu art. 4 dyrektywy 2003/4/WE z dnia 28 stycznia 2003 r. ⁽²⁾, co do których nie można podnieść zarzutu „poufności informacji handlowych lub przemysłowych”, czy też ich udostępnianie podlega szczególnym regułom dotyczącym kwestii poufności?
- 3) Jeżeli zastosowanie mają szczególne reguły dotyczące kwestii poufności, to czy wykluczona jest możliwość udostępniania takich informacji przed upływem okresu pięciu lat, czy też termin ten dotyczy jedynie pięcioletniego okresu rozdzielania uprawnień na podstawie dyrektywy 2003/97/WE z dnia 13 października 2003 r. ⁽³⁾?
- 4) Jeżeli zastosowanie ma wskazany termin pięcioletni, to czy art. 10 rozporządzenia nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. pozwala na jego wyłączenie i czy wyłączenie takiego można odmówić jednostce samorządu terytorialnego, która wnosi o udostępnienie tych informacji w celu zawarcia umowy w przedmiocie zlecenia świadczenia usług użyteczności publicznej w zakresie zaopatrzenia miasta w energię cieplną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2216/2004 z dnia 21 grudnia 2004 r. w sprawie standaryzowanego i zabezpieczonego systemu rejestrów stosownie do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz decyzji nr 280/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 386, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającą dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. 41, s. 26).

⁽³⁾ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami [uprawnieniami do] emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

Skarga wniesiona w dniu 18 grudnia 2009 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej**(Sprawa C-534/09)**

(2010/C 37/37)

*Język postępowania: grecki***Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie podejmując niezbędnych środków dla zagwarantowania, że właściwe organy dopilnują, przez pozwolenia, zgodnie z art. 6 i 8 lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz, jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami art. 3, 7, 9, 10 i 13, art. 14 lit. a) i b) i art. 15 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrek-

tywą IPPC”), Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy;

— obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z art. 5 ust. 1 w związku z art. 2 pkt 4 dyrektywy IPPC wynika, że państwa członkowskie podejmują niezbędne środki dla zagwarantowania, że właściwe organy dopilnują, przez pozwolenia, zgodnie z art. 6 i 8 lub, w stosownych przypadkach, przez ponowne rozważenie oraz, jeśli to konieczne, przez uaktualnienie warunków, aby istniejące instalacje były eksploatowane zgodnie z wymogami dyrektywy nie później niż 30 października 2007 r.

Zgodnie z odpowiedzią władz greckich na uzasadnioną opinię Komisji około 47 % instalacji działających w Grecji (148 na 317) nie posiada pozwolenia IPPC. W konsekwencji Republika Grecka przyznaje, że duża ilość instalacji IPPC działa nadal, pomimo że nie wydano odpowiednich pozwoleń.

Należy zaznaczyć, że Republika Grecka nie przedstawiła żadnego uzasadnienia ani wyjaśnienia co do wzrostu liczby danych instalacji oraz że nie poinformowała o rozwoju sytuacji po udzieleniu wspomnianej odpowiedzi na uzasadnioną opinię.

⁽¹⁾ Dz.U. L 244 z 29.1.2008, s. 8.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji(Sprawa T-57/01) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek sody we Wspólnocie (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE — Porozumienia w sprawie dostaw zawierane na zbyt długi okres — Upust lojalnościowy — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Właściwy rynek geograficzny — Istnienie pozycji dominującej — Nadużywanie pozycji dominującej — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Okoliczności łagodzące)

(2010/C 37/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solvay SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Simont, P.-A. Foriers, G. Block, F. Louis i A. Vallery, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i J. Currall, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Coutrelis)

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 82 [WE] (sprawa COMP/33.133 — C: Soda amoniakalna — Solvay) (Dz.U. 2003, L 10, s. 10), a tytułem żądania ewentualnego — wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Solvay SA w art. 2 decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 82 [WE] (sprawa COMP/33.133 — C: Soda amoniakalna — Solvay) zostaje ustalona na 19 mln EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz 95 % kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.

- 4) Komisja pokrywa 5 % własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 2.6.2001.**Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji**(Sprawa T-58/01) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek sody we Wspólnocie — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Porozumienie gwarantujące przedsiębiorstwu minimalną wyrażoną w tonach wielkość sprzedaży w państwie członkowskim oraz zakup ilości niezbędnych do osiągnięcia owej minimalnej wyrażonej w tonach wielkości — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Wpływ na handel między państwami członkowskimi — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające i łagodzące)

(2010/C 37/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solvay SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Simont, P.-A. Foriers, G. Block, F. Louis i A. Vallery, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i J. Currall, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Coutrelis)

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/33.133 — B: Soda amoniakalna — Solvay, CFK) (Dz.U. 2003, L 10, s. 1), a tytułem żądania ewentualnego — wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/33.133 — B: Soda amoniakalna — Solvay, CFK) w zakresie, w jakim stanowi on, że Solvay SA naruszyła w 1990 r. przepisy art. 81 WE.

- 2) Kwota grzywny nałożonej na Solvay zostaje ustalona na 2,25 mln EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Skarżąca pokrywa trzy czwarte własnych kosztów oraz trzy czwarte kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 5) Komisja pokrywa jedną czwartą własnych kosztów oraz jedną czwartą kosztów poniesionych przez skarżącą.

(¹) Dz.U. C 161 z 2.6.2001.

Wyrok Sądu z dnia 18 grudnia 2009 r. — Arizmendi i in. przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawy połączone T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 i T-484/04) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna — Unia celna — Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uzasadniona opinia — Zniesienie w prawie francuskim monopolu korporacji maklerów morskich — Wystarczająco istotne naruszenie — Związek przyczynowy)

(2010/C 37/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean Arizmendi (Bajonna, Francja), oraz 60 pozostałych skarżących, których nazwiska wymienione są w załączniku do wyroku (przedstawiciele: w sprawie T-440/03 J.-F. Péricaud, P. Péricaud i M. Tournois, a w sprawach T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 i T-484/04, J.-F. Péricaud i M. Tournois, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J.-P. Jacqué i M. Giorgi Fort, a następnie F. Florindo Gijón i M. Balta, adwokaci); oraz Komisja Europejska (przedstawiciele: X. Lewis oraz, w sprawie T-121/04, X. Lewis i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej w sprawie T-440/03: Chambre nationale des courtiers maritimes de France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.-F. Péricaud)

Przedmiot sprawy

Skarga o odszkodowanie wniesiona na mocy art. 235 WE i art. 288 akapit drugi WE, mająca na celu zasądzenie od Wspólnoty

naprawienia szkody wynikającej ze zniesienia monopolu francuskiej korporacji maklerów morskich.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Jean Arizmendi oraz 60 pozostałych skarżących, których nazwiska wymienione są w załączniku, pokrywają ich własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską.
- 3) Chambre nationale des courtiers maritimes de France pokrywa własne koszty.
- 4) Rada i Komisja pokrywają własne koszty wynikające z interwencji Chambre nationale des courtiers maritimes de France.

(¹) Dz.U. C 59 z 6.3.2004.

Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2009 r. — EDF przeciwko Komisji

(Sprawa T-156/04) (¹)

(Pomoc państwa — Pomoc przyznana EDF przez władze francuskie — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Uprawnienia proceduralne beneficjenta pomocy — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi — Kryterium inwestora prywatnego)

(2010/C 37/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Électricité de France (EDF) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: M. Debroux, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Buendía Sierra i C. Giolito, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.-L. Vendrolini, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado i É. Barbier de La Serre, adwokaci)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności art. 3 i 4 decyzji Komisji z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwu EDF oraz sektorowi elektrycznemu i gazowemu (C 68/2002, N 504/2003 i C 25/2003).

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność art. 3 i 4 decyzji Komisji z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie pomocy państwa przyznanej przedsiębiorstwu EDF oraz sektorowi elektrycznemu i gazowemu (C 68/2002, N 504/2003 i C 25/2003).
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez *Électricité de France* (EDF).
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.
- 4) *Iberdrola, SA* pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 179 z 10.7.2004.

Wyrok Sądu z dnia 10 grudnia 2009 r. — Cofac przeciwko Komisji

(Sprawa T-158/07) (¹)

(Europejski Fundusz Socjalny — Zmniejszenie wymiaru pomocy — Działalność szkoleniowa — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2010/C 37/42)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: COFAC— Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: L. Gomes, J. Ortigão i C. Peixoto, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D(2005) 13066 z dnia 3 czerwca 2005 r. zmniejszającej kwotę pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Socjalnego przyznanej skarżącej decyzją C(88)0831 z dnia 29 kwietnia 1988 r. na działalność szkoleniową (akta nr 880707 P1).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) COFAC— Cooperativa de Formação e Animação Cultural, CRL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 grudnia 2009 r. — Cofac przeciwko Komisji

(Sprawa T-159/07) (¹)

(EFS — Zmniejszenie pomocy finansowej — Działalność szkoleniowa — Prawo do obrony — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2010/C 37/43)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural CRL (Lizbona, Portugalia) (przedstawiciele: adwokaci L. Gomes, J. Ortigão i C. Peixoto)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade i A. Steiblytė, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D(2004) 24253 z dnia 9 listopada 2004 r. zmniejszającej kwotę pomocy finansowej z Europejskiego Funduszu Socjalnego (EFS) przyznanej skarżącej decyzją nr C(87)0860 z dnia 30 kwietnia 1987 r. na działalność szkoleniową (akta nr 870927 P1).

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Cofac — Cooperativa de Formação e Animação Cultural CRL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Sądu z dnia 11 grudnia 2009 r. — Giannopoulos przeciwko Radzie(Sprawa T-436/07 P) ⁽¹⁾

(*Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Nabór — Zaszeregowanie do grupy — Wniosek o zmianę zaszeregowania — Artykuł 31 ust. 2 regulaminu pracowniczego*)

(2010/C 37/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nikos Giannopoulos (Wezembeek-Oppem, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Druża strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i I. Šulce, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 20 września 2007 r. w sprawie F-111/06 Giannopoulos przeciwko Radzie, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, i mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Nikos Giannopoulos i Rada Unii Europejskiej pokryją własne koszty poniesione w ramach niniejszego postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Notartel przeciwko OHIM — SAT.1 (R.U.N.)(Sprawa T-490/07) ⁽¹⁾

(*Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego R.U.N. — Wcześniejsze słowne, krajowe i wspólnotowe, znaki towarowe ran — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 73 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009) — Częściowa odmowa rejestracji*)

(2010/C 37/45)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Notartel SpA — Società informatica del Notariato (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci M. Bosshard i M. Balestriero)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: pełnomocnik A. Sempio)

Drużą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była: SAT.1 Satelliten Fernsehen GmbH (Berlin, Niemcy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 22 października 2007 r. (sprawa R-1267/2006-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy SAT.1 Satelliten Fernsehen GmbH i Notartel SpA — Società informatica del Notariato.

Sentencja wyroku

1) *Skarga zostaje oddalona.*

2) *Notartel SpA — Società informatica del Notariato zostaje obciążona kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2009 r.
— Trubion Pharmaceuticals przeciwko OHIM — Merck
(TRUBION)

(Sprawa T-412/08) ⁽¹⁾

(„Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego TRUBION — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy TriBion Harmonis — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)”)

(2010/C 37/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trubion Pharmaceuticals, Inc. (Seattle, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: C. Hertz-Eichenrode, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo M. Best i R. Freitag, następnie M. Best i U. Pfléghar, adwokaci)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 lipca 2008 r. (sprawa R 1605/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Trubion Pharmaceuticals, Inc. a Merck KGaA.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Trubion Pharmaceuticals, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 22.11.2008.

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2009 r.
— Media-Saturn przeciwko OHIM (BEST BUY)

(Sprawa T-476/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego BEST BUY — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])

(2010/C 37/47)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Media-Saturn-Holding GmbH (Ingolstadt, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokat K. Lewinsky, następnie adwokaci C.R. Haarmann i E. Warnke)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 sierpnia 2008 r. (sprawa R 591/2008-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słowno-graficznego BEST BUY jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Media-Saturn-Holding GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Wyrok Sądu z dnia 16 grudnia 2009 r. — Giordano Enterprises przeciwko OHIM — Dias Magalhães & Filhos (GIORDANO)

(Sprawa T-483/08) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GIORDANO — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy GIORDANO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Częściowa odmowa rejestracji — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2010/C 37/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giordano Enterprises Ltd (F.T. Labuan, Malezja) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: José Dias Magalhães & Filhos L^{da} (Arrifana Vfr, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J.M. João)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 lipca 2008 r. (sprawa R 1864/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między José Dias Magalhães & Filhos L^{da} a Giordano Enterprises Ltd.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Giordano Enterprises Ltd. zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 grudnia 2009 r. — Inet Hellad przeciwko Komisji

(Sprawa T-107/06) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wdrożenie jako domeny pierwszego stopnia „.eu” — Rejestracja domeny „.co” jako domeny drugiego stopnia — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Niedopuszczalność)

(2010/C 37/49)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE (Inet Hellas) (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Chatzopoulos)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i E. Montaguti, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji, zawartej z dniem skarżącej w piśmie z dnia 31 stycznia 2004 r., dotyczącej odrzucenia przez jednostkę odpowiedzialną za organizację i administrowanie domeną pierwszego stopnia „.eu” wniosku skarżącej mającego na celu rejestrację domeny „.co” jako domeny drugiego stopnia.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Inet Hellas Ilektroniki Ipiresia Pliroforion EPE (Inet Hellas) pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 24.1.2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 190 z 12.8.2006.

Postanowienie Sądu z dnia 9 grudnia 2009 r. — Deltalinqs i SVZ przeciwko Komisji(Sprawa T-481/07) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — System pomocy przyznanej przez władze belgijskie na rzecz transportu intermodalnego śródlądowymi drogami wodnymi — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez stowarzyszenia reprezentujące interesy przedsiębiorstw mających siedzibę w strefie portu Rotterdam — Brak istotnej zmiany pozycji konkurencyjnej — Oczywista niedopuszczalność)

(2010/C 37/50)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Deltalinqs (Rotterdam, Niderlandy) oraz SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam (Rotterdam) (przedstawiciel: M. Meulenbelt, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Conte i S. Noë, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Vlaams Gewest (Bruksela, Belgia) i Waterwegen en Zeekanaal NV (Willebroek, Belgia) (przedstawiciel: Y. van Gerven, adwokat)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 1939 wersja ostateczna z dnia 10 maja 2007 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń, po przeprowadzeniu wstępnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 3 WE, wobec systemu pomocy planowanego przez Vlaams Gewest (Region Flamandzki, Belgia) na rzecz transportu intermodalnego śródlądowymi drogami wodnymi (pomoc państwa N 682/2006 — Belgia).

Sentencja postanowienia

1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.

2) Deltalinqs i SVZ, Havenondernemersvereniging Rotterdam pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję.

3) Vlaams Gewest i Waterwegen en Zeekanaal NV pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 64 z 8.3.2008.

Postanowienie Sądu z dnia 16 grudnia 2009 r. — Cattin przeciwko Komisji(Sprawa T-194/08) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — EFR — Wykaz eksporterów mogących uzyskać zapłatę ich wierzytelności wobec Republiki Środkowoafrykańskiej — Brak wpisu — Przedawnienie — Niedopuszczalność)

(2010/C 37/51)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: R. Cattin & Cie (Bimbo, Republika Środkowoafrykańska) i Yves Cattin (Kadyks, Hiszpania) (przedstawiciel: B. Wägenbaur, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: A. Bordes, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie za szkodę, jaką mieliby ponieść skarżący w wyniku decyzji Komisji o nie umieszczeniu ich na liście eksporterów mogących uzyskać zapłatę ich wierzytelności wobec instytucji państwowej Republiki Środkowoafrykańskiej w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR).

Sentencja

1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.

2) R. Cattin & Cie oraz Yves Cattin pokrywają koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

Postanowienie Sadu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2009 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu**(Sprawa T-567/08 P) ⁽¹⁾**

(Odwołania — Służba publiczna — Urzędnicy — Decyzja o nieawansowaniu skarżącego w ramach postępowania w przedmiocie awansów za 2005 r. — Odwołanie częściowo oczywiście niedopuszczalne i częściowo oczywiście bezzasadne)

(2010/C 37/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bart Nijs (Bereldange, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Dru ga strona postępowania: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: T. Kennedy, J.-M. Stenier i G. Corstens, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 9 października 2008 r., wydanego w sprawie F-49/06 Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze) mające na celu uchylenie tego wyroku.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Bart Nijs zostaje obciążony własnymi kosztami postępowania i kosztami poniesionymi w niniejszej instancji przez Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej.

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Vereniging Milieudefensie et Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji**(Sprawa T-396/09 R)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zobowiązanie państw członkowskich do poprawy jakości powietrza — Odstępstwo przyznane na rzecz jednego z państw członkowskich — Odmowa przeprowadzenia wewnętrznej procedury odwoławczej przez Komisję — Wniosek o zawieszenie wykonania i o zastosowanie środków tymczasowych)

(2010/C 37/53)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Vereniging Milieudefensie (Amsterdam, Niemalandy) oraz Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Utrecht, Niemalandy) (przedstawiciel: adwokat A. van den Biesen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver, W. Roels i A. Alcover San Pedro, przedstawiciele)

Przedmiot sprawy

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2009) 6121 z dnia 28 lipca 2009 r. odrzucającej jako niedopuszczalny wniosek strony skarżącej o wszczęcie wewnętrznej procedury odwoławczej względem decyzji Komisji C(2009) 2560 (ost.) z dnia 7 kwietnia 2009 r. dotyczącej przyznania Niemalandom tymczasowego odstępstwa od obowiązku walki z zanieczyszczeniem powietrza oraz wniosek o zastosowanie środka tymczasowego celem zobowiązania Niemalandów do niezwłocznego poszanowania swych obowiązków.

Sentencja postanowienia

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U C 55 z 07.03.2009.

Skarga wniesiona w dniu 9 listopada 2009 r. — Escola Superior Agrária de Coimbra przeciwko Komisji**(Sprawa T-446/09)**

(2010/C 37/54)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Escola Superior Agrária de Coimbra (Bencanta, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat J. Pais do Amaral)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji D(2009)224268 z dnia 9 września 2009 r.

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Brak uzasadnienia w zakresie wymogu zwrotu kwoty wskazanej w pkt 8 pisma z dnia 12 sierpnia 2009 r.

Naruszenie ustępów 21.2 i 22 administracyjnych przepisów ramowych w zakresie pozostałych kwot, ponieważ istniał rejestr czasu przeznaczanego na projekt przez różnych uczestników ze wskazaniem osoby, która ten czas poświęciła i zaznaczeniem odnośnego przedziału czasu, a tak opisany nakład czasu jest rzeczywisty.

Błąd w ustaleniach faktycznych, jako że administracja może działać jedynie na podstawie pewnych ustaleń faktycznych, a zwykła wątpliwość dotycząca kwestii, czy czas wskazany w *timesheets* był rzeczywiście wykorzystany, czy też nie, wymaga przedstawienia przez Komisję dowodu.

Błąd w ustaleniach, ponieważ nie istnieje zobowiązanie na piśmie do stosowania określonego systemu rejestrowania czasu wykonywania pracy, bardziej dokładnego niż wspomniany rejestr w postaci *timesheets*, a stawianie przez Komisję w czasie wykonywania umowy (kiedy nie jest już możliwa zmiana metody rejestrowania czasu przeznaczanego na projekt odnotowanego przy pomocy wcześniejszego i wiarygodnego systemu *timesheets*) większych wymagań niż określone wcześniej lub zawarte w umowie nie jest prawnie uzasadnione. Ponadto wymagania oznaczające konieczność fotograficznego odzwierciedlania wykorzystanego czasu są nieproporcjonalne.

Zaskarżony akt narusza zasady dobrej wiary, uzasadnionych oczekiwań, przejrzystości, proporcjonalności oraz dobrej i racjonalnej administracji, jako że zasady rejestrowania czasu są nowe, co znajduje zresztą potwierdzenie w okoliczności, że te same zasady zostały zamieszczone wprost i wyraźnie w późniejszych wersjach projektu.

Błąd w ocenie stanu faktycznego w zakresie w jakim wielkość żadanego zwrotu nie jest proporcjonalna do rodzaju i charakteru nieprawidłowości, jakie Komisja — w jej przekonaniu — wykryła. Nie było bowiem możliwe osiągnięcie rezultatów odzwierciedlonych około 10. pozycji w przypadku 200 projektów, bez poświęcenia na to znacząco większego nakładu czasu niż rzeczywiście przeznaczony (po odjęciu żadanego zwrotu)

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 10 września 2009 r. w sprawie F-139/07, van Arum przeciwko Parlamentowi, wniesione w dniu 9 listopada 2009 r. przez Rinse van Aruma

(Sprawa T-454/09 P)

(2010/C 37/55)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Wnoszący odwołanie: Rinse van Arum (Winksele, Belgia) (przedstawiciel: adwokat W. van den Muijsenbergh)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uwzględnienie odwołania i podniesionych w nim zarzutów w całości;

— uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 10 września 2009 r. w sprawie F-139/07;

— wydanie rozstrzygnięcia w sprawie i co za tym idzie stwierdzenie nieważności decyzji o sprawozdaniu z oceny wnoszącego odwołanie;

— obciążenie Parlamentu kosztami postępowania poniesionymi przez wnoszącego odwołanie w obydwu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi następujące zarzuty:

- naruszenie art. 1 i 9 ogólnych przepisów wykonawczych dotyczących wprowadzenia w życie art. 43 regulaminu pracowniczego i art. 15 ust. 2 oraz art. 87 ust. 1 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich a także wytycznych sprawie ocen;
- naruszenie art. 19 ogólnych przepisów wykonawczych i obowiązku uzasadnienia;
- naruszenie zasady kontrydiktoryjności postępowania, równości stron i prawa do obrony;
- naruszenie dotyczące związku pomiędzy oceną i przyznaniem punktów, prawa do obrony i zasady dobrej administracji;
- naruszenie art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich (zwanego dalej „regulaminem”) poprzez uwzględnienie dokumentów nienależących do akt sprawy, naruszenie zasady kontrydiktoryjności postępowania i przerzucenie ciężaru dowodu na wnoszącego odwołanie oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia;
- naruszenie obowiązku staranności z uwagi na to, że dokonujący ostatecznej oceny, niezachowując należytej staranności uwzględnił błędne informacje i naruszenie zasad prawnych dotyczących ciężaru dowodu;
- błędne zastosowanie prawa, orzecznictwa i zasad prawnych w odniesieniu do art. 90 regulaminu, obowiązku staranności, zasady dobrej administracji i zasad prawnych dotyczących dowodów;
- naruszenie prawa poprzez dokonanie przez Sąd do spraw Służby Publicznej niezrozumiałych ustaleń i nieprawidłowej kwalifikacji okoliczności faktycznych oraz naruszenie obowiązku uzasadnienia i zasady dobrej administracji;
- nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego

Skarga wniesiona w dniu 27 listopada 2009 r. — McLoughney przeciwko OHIM — Kern (Powerball)

(Sprawa T-484/09)

(2010/C 37/56)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rory McLoughney (Thurles, Irlandia) (przedstawiciel: J.M. Stratford-Lysandrides, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: Ernst Kern (Zahling, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 września 2009 r. w sprawie R 1547/2006-4;
- uwzględnienie sprzeciwu wobec wspólnotowego znaku towarowego nr 3 164 779; i
- ewentualnie przekazanie sprzeciwu OHIM do ponownego rozpatrzenia zgodnie z wyrokiem Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Ernst Kern

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Powerball” dla towarów z klas 10, 25 i 28

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niezarejestrowany znak „POWERBALL” używany w obrocie w Irlandii i Zjednoczonym Królestwie

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 3 i art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie odpowiednio art. 8 ust. 3 i art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009) oraz zasady 50 ust. 2 i zasady 52 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 ⁽¹⁾ ze względu na nieuwzględnienie sprzeciwu na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 40/94 przez Izbę Odwoławczą, która powinna była uznać, że skarżący miał wymagane uprawnienie do wniesienia sprzeciwu wobec rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego; naruszenie art. 8 ust. 4 i art. 73 rozporządzenia Rady nr 40/94 (obecnie odpowiednio art. 8 ust. 4 i art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009) oraz zasady 50 ust. 2 i zasady 52 ust. 1 rozporządzenia Komisji nr 2868/95 ze względu na nieuwzględnienie sprzeciwu na podstawie art. 8 ust. 4 rozporządzenia Rady nr 40/94 przez Izbę Odwoławczą, jako że powinna ona była uznać, że skarżący jest właścicielem wcześniejszych praw i że używał w obrocie znaku, na który powołano się w sprzeciwie.

⁽¹⁾ Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2009 r. — Francja przeciwko Komisji

(Sprawa T-485/09)

(2010/C 37/57)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues, B. Cabouat i R. Loosli-Surrans, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/726/WE z dnia 24 września 2009 r. w sprawie tymczasowych środków ochronnych przedsięwziętych przez Francję w odniesieniu do wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych z gospodarstwa, w którym potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej,

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W swej skardze rząd francuski wnosi do Sądu, na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie, na mocy art. 263 TFUE, nieważności decyzji Komisji 2009/726/WE z dnia 24 września 2009 r. w sprawie tymczasowych środków ochronnych przedsięwziętych przez Francję w odniesieniu do wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych z gospodarstwa, w którym potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej ⁽¹⁾.

Zaskarżona decyzja nakazuje Francji zawieszenie stosowania tymczasowych środków ochronnych przyjętych w następstwie publikacji nowych opinii naukowych na temat ryzyka narażenia ludzi na trzęsawkę klasyczną ze względu na konsumpcję mleka i produktów mlecznych pochodzących od zarażonych stad owiec i kóz, w celu zakazania wprowadzania na jej terytorium mleka i produktów mlecznych do celów spożywczych z gospodarstw, w których potwierdzono przypadek trzęsawki klasycznej.

W uzasadnieniu swojej skargi skarżąca podnosi, iż zaskarżona decyzja powinna zostać unieważniona ze względu na naruszenie zasady ostrożności w zakresie zarówno oceny ryzyka, jak i zarządzania ryzykiem.

Skarżąca utrzymuje, iż Komisja naruszyła zasadę ostrożności na etapie oceny zagrożenia, gdyż nie uwzględniła utrzymującego się braku pewności nauki co do groźby przenoszenia się na człowieka TSE innych niż BSE.

Zdaniem skarżącej Komisja naruszyła również zasadę ostrożności na etapie zarządzania ryzykiem nie przyjmując żadnego środka w celu ograniczenia ryzyka narażenia ludzi na czynniki trzęsawki klasycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 258, s. 27

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — ReValue Immobilienberatung przeciwko OHIM (ReValue)

(Sprawa T-487/09)

(2010/C 37/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ReValue Immobilienberatung GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci S. Fiscoeder i M. Schork)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 7 października 2009 r. w sprawie R 531/2009-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „ReValue” dla towarów z klas 35, 36, 42 i 45 (zgłoszenie nr 6 784 292)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ zgłoszone oznaczenie nie stanowi opisu usług objętych zgłoszeniem i nie jest pozbawione charakteru odróżniającego. Ponadto naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ istotne punkty zaskarżonej decyzji nie zostały uzasadnione, a przynajmniej nie zostały wystarczająco uzasadnione.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2009 r. — Jager & Polacek przeciwko OHIM — RT Mediasolutions (REDTUBE)

(Sprawa T-488/09)

(2010/C 37/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Jager & Polacek GmbH (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck, V. von Bomhard, T. Dolde)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: RT Mediasolutions s.r.o. (Brno, Republika Czeska)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 września 2009 r. w sprawie R 442/2009-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: RT Mediasolutions s.r.o.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „REDTUBE” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 41 (zgłoszenie nr 6 096 309)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Niezarejestrowany znak towarowy „Redtube”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uznanie sprzeciwu za niewniesiony

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 216/96 ⁽¹⁾ w związku z art. 63 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽²⁾, ponieważ skarżąca nie miała możliwości wniesienia odpowiedzi;

- Naruszenie art. 80 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ decyzja o dopuszczalności sprzeciwu nie została uchylona zgodnie z prawem;

— Naruszenie art. 83 rozporządzenia nr 207/2009, a w szczególności zasady uzasadnionych oczekiwań, w związku z art. 41 ust. 3 tego rozporządzenia, z zasadą 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽³⁾ i art. 8 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (WE) nr 2869/95 ⁽⁴⁾, ponieważ skarżąca miała podstawy, by przypuszczać, że spóźnione uiszczenie opłaty za sprzeciw zostanie sanowane przez uiszczenie opłaty w dodatkowym terminie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 5 lutego 1996 r. ustanawiające regulamin wewnętrzny izb odwoławczych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 28, s. 11)

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1)

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Dz.U. L 303, s. 33)

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2009 r. — Leali przeciwko Komisji

(Sprawa T-489/09)

(2010/C 37/60)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Leali SpA (Dolo, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Belotti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— tytułem żądania głównego:

stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. w sprawie COMP/37.956 — pręty zbrojeniowe do betonu, nowa decyzja;

— tytułem żądania ewentualnego:

obniżenie nałożonej grzywny;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do przywołanych w sprawie T-472/09 SP przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2009 r. — Acciaierie e Ferriere Leali Luigi przeciwko Komisji

(Sprawa T-490/09)

(2010/C 37/61)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Acciaierie e Ferriere Leali Ligi SpA (Brescia, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Belotti)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— tytułem żądania głównego:

stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7492 wersja ostateczna z dnia 30 września 2009 r. w sprawie COMP/37.956 — pręty zbrojeniowe do betonu, nowa decyzja;

— tytułem żądania ewentualnego:

stwierdzenie nieważności art. 2 wspomnianej decyzji w części, w której skarżącej nakazano zapłatę kwoty 6,093 mln EUR solidarnie wraz z Leali SpA;

— tytułem kolejnego żądania ewentualnego:

obniżenie nałożonej grzywny;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do przywołanych w sprawie T-472/09 SP przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 3 grudnia 2009 r. — Hiszpania przeciwko Komisji**(Sprawa T-491/09)**

(2010/C 37/62)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2009/721/WE z dnia 24 września 2009 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) w części będącej przedmiotem skargi oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty:

- 1) Naruszenie, w odniesieniu do korekty finansowej w zakresie pomocy produkcyjnej dotyczącej oliwy z oliwek, art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 ⁽¹⁾ i art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 1290/2005 ⁽²⁾, ze względu na to, że zaskarżona decyzja stosuje te przepisy do sytuacji, do której nie znajdują one zastosowania, zważywszy fakt, że teoretycznie nieprawidłowości, na których opiera się Komisja uzasadniając przewidzianą w decyzji korektę, są niedostateczne.
- 2) Brak, w zakresie korekty finansowej dotyczącej pomocy przeznaczonej na premie za owce i kozy, nieprawidłowości zarzucanych przez Komisję, z czego wynika, że zaskarżona decyzja naruszyła art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999 i art. 31 ust. 1 rozporządzenia nr 1290/2005, ze względu na to, że zaskarżona decyzja stosuje te przepisy do sytuacji, do której nie znajdują one zastosowania. W tym względzie skarżąca podnosi, że kontrole na miejscu zostały przeprowadzone w okresie przetrzymania, zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia nr 2419/2001 ⁽³⁾ oraz, że problemy podniesione przez Komisję w związku z rejestrami gospo-

darstw rolnych i z brakiem uwag inspektorów dotyczących nieaktualnych rejestrów nie mają wpływu na określenie liczby zwierząt kwalifikujących się w gospodarstwie do przyznania premii przez cały okres przetrzymania.

-
- ⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160 s. 103).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209 s. 1).
- ⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, s. 11).

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — MEDA Pharma przeciwko OHIM — Nycomed (ALLERNIL)**(Sprawa T-492/09)**

(2010/C 37/63)

*Język skargi: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: MEDA Pharma GmbH & Co. KG (Bad Homburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Würtenberger i R. Kunze)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Nycomed GmbH (Konstancja, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 29 września 2009 r. w postępowaniu R 1386/2007-4 dotyczącym sprzeciwu opartego na zarejestrowanym w Niemczech znaku towarowym nr 1 042 583 „ALLERGODIL” wniesionego wobec europejskiej części rejestracji międzynarodowej nr 845 934 „ALLERNIL”;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący o rozszerzenie ochrony: Nycomed GmbH

Znak towarowy będący przedmiotem wniosku o rozszerzenie ochrony: „ALLERNIL” dla towarów z klasy 5 (rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską nr 845 934)

Właściciel znaku towarowego lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak towarowy lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Niemczech słowny znak towarowy nr 1 042 583 „ALLERGODIL” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾ ze względu na nieodpowiednie zastosowanie przepisów prawa znaków towarowych w zakresie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd;
- naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na brak uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — LG Electronics przeciwko OHIM (KOMPRESSOR PLUS)

(Sprawa T-497/09)

(2010/C 37/64)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: LG Electronics, Inc. (Seul, Republika Korei) (przedstawiciel: J. Blanchard, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 września 2009 r. w zakresie w jakim na mocy tej decyzji zostało w części oddalone odwołanie wniesione przez spółkę LG ELECTRONICS od decyzji z dnia 5 lutego 2009 r. odrzucającej zgłoszenia

wspólnotowego znaku towarowego nr 7 282 924 w odniesieniu do „odkurzaczy elektrycznych”;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „KOMPRESSOR PLUS” dla towarów z klasy 7 (zgłoszenie nr 7 282 924)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

Skarga wniesiona w dniu 14 grudnia 2009 r. — Evonik Industries przeciwko OHIM (Przedstawienie prostokąta w kolorze purpury z zaokrągloną prawą stroną)

(Sprawa T-499/09)

(2010/C 37/65)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Industries AG (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności strony pozwanej (Czwarta Izba Odwoławcza) z dnia 2 października 2009 r. (akta sprawy R 491/2009-4);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający figurę przypominającą prostokąt w kolorze purpury Pantone 513 C dla towarów i usług z klas 1-45 (zgłoszenie nr 7 235 179)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma wymagane minimum charakteru odróżniającego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-500/09)

(2010/C 37/66)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włocha (przedstawiciel: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 7044 wersja ostateczna z dnia 24 września 2009 r., notyfikowanej w dniu 25 września 2009 r., wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), w części wskazanej dokładniej w żądaniach skargi, w której dokonała w odniesieniu do Włoch dla lat gospodarczych 2005 i 2006

— ryczałtowych korekt finansowych (5 %) z powodu rzekomych nieprawidłowości w kontrolach sektora owoców i warzyw — przetwórstwo owoców cytrusowych na kwotę ogółem 3 539 679,81 EUR.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi Republika Włocha podnosi naruszenie istotnych wymogów proceduralnych (art. 253 WE), jeżeli chodzi o brak uzasadnienia, oraz naruszenie zasady proporcjonalności.

Należy wyjaśnić w tym względzie, że Komisja dokonała korekty niektórych dotacji do przetwórstwa owoców cytrusowych [z tego względu, że] nie prowadzono odpowiednich kontroli zgodności produktu powierzonego organizacjom producenckim i przetwórcom, jak również zgodności produktu przekazanego do przetworzenia i produktu końcowego. Zdaniem rządu włoskiego procedura wykazała, że kontrole były prowadzone w wystarczającym zakresie, w szczególności jeżeli chodzi o kontrole zarówno administracyjne/księgowe, jak i skarbowe, zarówno u organizacji producenckiej, jak i u przetwórców; kontrole były prowadzone w sposób nieoczekiwany (bez uprzedzenia zakładów o dacie kontroli) i objęły większy udział podmiotów niż minimum przewidziane w rozporządzeniu. Komisja powinna była uzasadnić swoją decyzję w szczególności w odniesieniu do istnienia „znacznego ryzyka” szkody finansowej dla funduszu, które mogłoby uzasadniać korektę ryczałtową w wysokości 5 %, która jednakże okazuje się nieproporcjonalna.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2009 r. — PhysioNova przeciwko OHIM — Flex Equipos de Descanso (FLEX)

(Sprawa T-501/09)

(2010/C 37/67)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: PhysioNova GmbH (Erlangen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Klink)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Flex Equipos de Descanso, SA (Madrid, Hiszpania)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 września 2009 r. w sprawie R 1/2009-1;

— zmiana zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 września 2009 r. w sprawie R 1/2009-1 poprzez uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień z dnia 17 października 2008 r. w sprawie 2237 C;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania, w tym postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy

znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „FLEX” nr 2 275 220 dla towarów i usług z klas 6, 10, 17 i 20

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Flex Equipos de Descanso, SA

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego:
Strona skarżąca

Prawo ze znaku towarowego przysługujące stronie wnoszącej o unieważnienie: Niemiecki znak towarowy nr 39 903 314 „PhysioFlex” i niemiecki znak towarowy nr 39 644 431 „Rotoflex”

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 16 grudnia 2009 r. — Völkl przeciwko OHIM — Marker Völkl (VÖLKL)

(Sprawa T-504/09)

(2010/C 37/68)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Völkl GmbH & Co. KG (Erding, Niemcy)
(przedstawiciel: adwokat C. Raßmann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Marker Völkl International GmbH (Baar, Szwajcaria)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 września 2009 r. w sprawie R 1387/2008-1;

— uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 lipca 2008 r. w sprawie sprzeciwu nr B 1 003 153 w części dotyczącej uwzględnienia sprzeciwu;

— oddalenie sprzeciwu;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „VÖLKL” dla towarów z klas 3, 9, 18 i 25 (zgłoszenie nr 4 403 705)

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Marker Völkl International GmbH

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „VÖLKL” (międzynarodowy znak towarowy nr 571 440) dla towarów z klas 18, 25 i 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów w części dotyczącej stwierdzenia w przypadku porównywanych oznaczeń prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd i przekazanie sprawy Wydziałowi Sprzeciwów celem prowadzenia dalszego postępowania; oddalenie odwołania w części dotyczącej dowodu używania pozwalającego na utrzymanie praw do znaku

Podniesione zarzuty:

— Naruszenie zasady dyspozycyjności [art. 74 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾], ponieważ Izba Odwoławcza przekazała sprawę Wydziałowi Sprzeciwów celem dalszego postępowania w przedmiocie towarów, w stosunku do których nie wniesiono sprzeciwu;

— Naruszenie zakazu reformatio in peius, ponieważ Izba Odwoławcza nie powinna była przekazać sprawy Wydziałowi Sprzeciwów celem dalszego postępowania w przedmiocie towarów, dla których Wydział Sprzeciwów dopuścił już rejestrację;

— Naruszenie podstawowego prawa do bycia wysłuchanym (art. 38 ust. 3 i art. 73 zdanie drugie rozporządzenia nr 40/94);

— Naruszenie art. 15 ust. 2 lit. a) i art. 43 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 40/94 oraz zasady 22 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2868/95 ⁽²⁾, ponieważ Izba Odwoławcza niesłusznie przyjęła, że znak towarowy, na który powołano się w sprzeciwie, był używany w zakresie pozwalającym na utrzymanie praw do tego znaku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie nr 40/94 (Dz.U. L 303, s. 1)

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 grudnia 2009 r. — Enviro Tech Europe i Enviro Tech International przeciwko Komisji

(Sprawa T-422/03) ⁽¹⁾

(2010/C 37/69)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 47 z 21.2.2004.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 grudnia 2009 r. — Bactria przeciwko Komisji

(Sprawa T-76/04) ⁽¹⁾

(2010/C 37/70)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 106 z 30.4.2004.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 grudnia 2009 r. — Bactria przeciwko Komisji

(Sprawa T-401/04) ⁽¹⁾

(2010/C 37/71)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 19 z 22.1.2005.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 17 grudnia 2009 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-199/06) ⁽¹⁾

(2010/C 37/72)

Język postępowania: angielski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 grudnia 2009 r. — UMG Recordings przeciwko OHMI — Osman (MOTOWN)

(Sprawa T-143/07) ⁽¹⁾

(2010/C 37/73)

Język postępowania: angielski

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 grudnia 2009 r. — Bull i.in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-333/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/74)

Język postępowania: francuski

Prezes szóstej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 z 8.11.2008.**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 18 grudnia 2009 r. — Complejo Agrícola przeciwko Komisji****(Sprawa T-174/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/76)

Język postępowania: hiszpański

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 153 z 4.7.2009.**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 grudnia 2009 r. — IPublish Ganske Interactive Publishing przeciwko OHMI (wizerunek urządzenia nawigacyjnego)****(Sprawa T-555/08) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/75)

Język postępowania: niemiecki

Prezes trzeciej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 14 grudnia 2009 r. — Mars przeciwko OHMI — Marc (MARC Marlon Abela Restaurant Corporation)****(Sprawa T-208/09) ⁽¹⁾**

(2010/C 37/77)

Język postępowania: angielski

Prezes ósmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2009 r. — Apostolov przeciwko Komisji

(Sprawa F-8/09) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Skarga niedopuszczalna — Upływ terminu)

(2010/C 37/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apostolov (Saarwelligen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Schneider-Addae-Mensah)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i B. Eggers, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o nie wpisaniu skarżącego na listę rezerwową utworzoną w następstwie procedury selekcyjnej EPSO/CAST27/4/07.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Apostolov zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz. U. C 244 z 10.10.2009, s. 16.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2009 r. — Bennett i in. przeciwko OHIM

(Sprawa F-102/09)

(2010/C 37/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Kelly-Marie Bennett (Mutxamel, Hiszpania) i inni (przedstawiciel: adwokat L. Levi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego

Przedmiot i opis sporu

Po pierwsze stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu umów o pracę skarżących na podstawie klauzuli rozwiązania związanej ze zdaniem konkursu otwartego ze specjalizacją w zakresie własności przemysłowej. Po drugie zadośćuczynienie za krzywdę doznaną przez skarżących.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu umów o pracę skarżących z dnia 12 marca 2009 r.;
- w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 9 października 2009 r., doręczonej tego samego dnia, o oddaleniu zażaleń wniesionych przez skarżących w dniu 12 czerwca 2009 r.;
- w konsekwencji zobowiązanie strony pozwanej do i) wypłaty skarżącym tytułem odszkodowania wynagrodzenia za okres pomiędzy wejściem w życie wypowiedzenia ich umów a datą przywrócenia ich do pracy w wyniku stwierdzenia nieważności podjętych decyzji i ii) odtworzenia ścieżki kariery każdego skarżącego wstrzymanej niezgodnie z prawem przez decyzje o rozwiązaniu ich umów; gdyby przywrócenie skarżących do pracy powodowało znaczne trudności praktyczne lub wydawało się środkiem nieproporcjonalnym w porównaniu z sytuacją osób trzecich, zasądzenie od strony pozwanej godziwego odszkodowania pieniężnego za niezgodne z prawem rozwiązanie umów skarżących. Takie odszkodowanie powinno w szczególności uwzględniać nie tylko stratę wynagrodzenia w przeszłości, ale także poważne widoki skarżących na pozostanie w służbie OHIM do wieku emerytalnego w ramach umowy na czas — całkowicie — nieokreślony oraz na rozwój ich kariery;
- posiłkowo stwierdzenie nieważności decyzji o rozwiązaniu umów skarżących w zakresie, w jakim nie został ustalony okres wypowiedzenia z uwzględnieniem wszystkich lat służby każdego ze skarżących w ramach OHIM;

- zasądzenie od strony pozwanej wypłaty odszkodowania i zadośćuczynienia z tytułu szkody i krzywdy, oszacowanych *ex aequo et bono* na 85 tys. EUR dla każdego skarżącego;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

— podjęcie na podstawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości lub regulaminu Sądu do spraw Służby Publicznej takich dalszych środków i takich środków zaradczych, które okażą się niezbędne, sprawiedliwe lub słuszne.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2009 r. — Allen i in. przeciwko Komisji

(Sprawa F-103/09)

(2010/C 37/80)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: John Allen (Oksford, Zjednoczone Królestwo) i in. (przedstawiciele: P. Lasok, I. Hutton i B. Lask, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Skarga odszkodowawcza i o stwierdzenie nieważności decyzji odmawiającej naprawienia szkody poniesionej przez każdego ze skarżących w związku z okolicznością, że żaden z nich nie został zatrudniony jako członek personelu tymczasowego Wspólnot w okresie, podczas którego pracowali oni we wspólnym przedsiębiorstwie JET.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 września 2009 r.;
- stwierdzenie, że skarżący mieli prawo i powinni byli zostać potraktowani jako „pozostały personel” i zostać w tym charakterze zatrudnieni zgodnie z art. 8 pierwotnego regulaminu JET;
- stwierdzenie, że Komisja, nie posiadając obiektywnego uzasadnienia dopuściła się dyskryminacji wobec skarżących podczas ich zatrudnienia przy projekcie JET w odniesieniu do ich wynagrodzenia, praw emerytalnych i związanych z nimi korzyści oraz pewności przyszłego zatrudnienia;
- nakazanie Komisji naprawienia, powstałej w wyniku ww. naruszeń prawa wspólnotowego szkody poniesionej przez skarżących i obejmującej utratę zarobków, emerytury i związanych z nimi korzyści i przywilejów, włącznie z odsetkami w odpowiedniej wysokości;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania;

Skarga wniesiona w dniu 21 grudnia 2009 r. — Diego Canga Fano przeciwko Radzie

(Sprawa F-104/09)

(2010/C 37/81)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Diego Canga Fano (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Rodriguez i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej o nieumieszczeniu skarżącego na liście osób awansowanych do grupy zaszeręgowania AD 13 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2009.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieumieszczeniu skarżącego na liście osób awansowanych do grupy zaszeręgowania AD 13 w ramach postępowania w sprawie awansu za rok 2009;
- stwierdzenie nieważności, o ile to konieczne, decyzji organu powołującego oddalającej zażalenie skarżącego;
- zasądzenie od organu powołującego na rzecz skarżącego kwoty określonej *ex aequo et bono* w wysokości 150 000 EUR tytułem naprawienia krzywdy, powiększonej o ustawowe odsetki od dnia, w którym stanie się ona wymagalna oraz kwoty określonej *ex aequo et bono* w wysokości 50 000 EUR tytułem naprawienia uszczerbku dla kariery, powiększonej o ustawowe odsetki za zwłokę od dnia, w którym stanie się wymagalna;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 23 grudnia 2009 r. — Scheefer przeciwko Parlamentowi**(Sprawa F-105/09)**

(2010/C 37/82)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Séverine Scheefer (Luksemburg, Luksemburg)
(przedstawiciel: R. Adam, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej, na mocy których odmówiono skarżącej przekształcenia zawartej z nią umowy o pracę członka personelu tymczasowego na zatrudnienie na czas nieokreślony zgodnie z art. 8 ust. 1 regulaminu pracowniczego. Ponadto żądanie naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 12 lutego 2009 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 12 października 2009 r.;
- stwierdzenie nieważności kwalifikacji prawnej pierwszej umowy wraz z datą jej rozwiązania ustaloną na dzień 31 marca 2009 r.;
- w konsekwencji przekształcenie umowy skarżącej na zatrudnienie na czas nieokreślony;
- naprawienie szkody poniesionej przez skarżącą z uwagi na postawę Parlamentu;
- tytułem żądania ewentualnego i w nieprawdopodobnym przypadku uznania przez Sąd, że pomimo zatrudnienia na czas nieokreślony, stosunek pracy ustał, przyznanie odszkodowania z tytułu nieprawidłowego rozwiązania stosunku umownego;

— również tytułem żądania ewentualnego i w nieprawdopodobnym przypadku uznania przez Sąd, że żadne przekształcenie umowy nie jest możliwe, przyznanie odszkodowania z tytułu szkody poniesionej przez skarżącą z uwagi na fakt niezgodnej z prawem postawy Parlamentu Europejskiego;

— zastrzeżenie dla skarżącej możliwości skorzystania ze wszystkich pozostałych uprawnień, środków zaskarżenia, zarzutów i roszczeń, a w szczególności z możliwości zasądzenia od Parlamentu odszkodowania w zakresie poniesionej szkody;

— obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 30 grudnia 2009 r. — Pascual Garcia przeciwko Komisji**(Sprawa F-106/09)**

(2010/C 37/83)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: César Pascual Garcia (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese i C. Cortese)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Naprawienie szkody wynikającej z braku zapłaty wynagrodzenia i dodatkowych korzyści za okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 1 marca 2009 r. wraz z odsetkami od należnej kwoty.

Żądania strony skarżącej

- nakazanie Komisji naprawienia szkody wynikającej z braku zapłaty wynagrodzenia i dodatkowych korzyści za okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 1 marca 2009 r. wraz z odsetkami od należnej kwoty;
  - obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.
-

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL